

Et nyt paradigme er i sin vorden – vil vi komme til at opleve det?

Den 24. maj 2022 (EIRNS) – Hvad er den fremtid, som NATO's nationer forestiller sig? Har begrebet fremtid overhovedet en meningsfuld berettigelse i Det Hvide Hus eller i City of London? Hvor er kilden til økonomisk vækst? Hvor er den engagerede drivkraft til at samle verdens nationer for at sikre en tilstrækkelig fødevareforsyning, en afslutning på fattigdommen gennem skabelse af sundheds- og anden infrastruktur, eller et nødprogram i stil med Manhattan-projektet for atomfusion? Ønsker de eliter, der samles i Davos, overhovedet at nå sådanne mål?

Nikolay Patrushev, sekretær for Ruslands Sikkerhedsråd, siger, at den krigs- og dominerende trang, som de angloamerikanske eliter udviser i dag, ikke er noget nyt: "Angelsaksernes tankegang har ikke ændret sig i århundreder. I disse dage bliver de ved med at diktere deres betingelser til verden, idet de arrogant ignorerer landenes suveræne rettigheder". Mens eliterne i City of London og Wall Street "skjuler deres handlinger bag retorikken om menneskerettigheder, frihed og demokrati", er effekten at frembringe økonomiske kriser og tvinge millioner af mennesker til at sulte ved at begrænse adgangen til korn, gødning og energiresourcer. Disse eliter "fremmer doktrinen om den "gyldne milliard", som indebærer, at kun nogle få udvalgte har ret til velstand i denne verden", forklarede den russiske leder. "Alle andres lod er at slide for deres velbefindende."

Og for dem i verden, der har suverænitet og evne til at nægte et sådant slid, til at gå en anden vej, er der højlydte ord og en pisk med atomvåben.

Den tidligere amerikanske ambassadør og førende Kina-ekspert, Chas Freeman, har kritiseret Biden for hans udtalelse om, at USA ville forsvare Taiwan med magt, i tilfælde af at Beijing besluttede sig for at gå militært til værks mod øen. "Kineserne kan ikke ignorere denne udtalelse, som er værre end en fejltagelse, fordi den giver Kina et casus belli," udtalte

han. "Det er fjerde gang i år, at Det Hvide Hus har forsøgt at trække udtalelser tilbage fra præsidenten, der forpligter USA til at gå i krig imod Kina om Taiwan. Sådanne tilbagetrækninger har nul troværdighed i Beijing, ikke mindst fordi de er et ekko af en tilsyneladende konsensus i Washingtons embedsværk, som afspejles i forsvarsbudgetter og beslutninger om styrkestruktur."

I en tale på World Economic Forum advarede Henry Kissinger, der fylder 99 år på fredag, om, at Ukraine-konflikten kan "omforme verden, som vi kender den ... vi kan komme ind i et tomrum, hvor ... Rusland er fuldstændig isoleret." Rusland har været en del af Europa i 400 år, mindede han publikum om, og han udtrykte sin bekymring for, at Rusland kunne blive drevet ind i en alliance med Kina. Måske skulle nogen fortælle Sir Henry – det skib er allerede sejlet!

I den seneste manifestation af de voksende bånd mellem Rusland og Kina, som de to lande markerede i deres aftale af 4. februar, erklærede den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov mandag: "Nu hvor Vesten indtager diktatorens position, vil vores økonomiske bånd med Kina vokse endnu hurtigere". Faktisk vil angrebet af sanktioner mod Rusland give "mulighed for at gennemføre planer for udvikling af Fjernøsten og det østlige Sibirien". Størstedelen af projekterne med Kina er koncentreret der. Det er en mulighed for os til at realisere vores potentiale inden for højteknologi, herunder kerneenergi, men også på en række andre områder."

Tirsdag meddelte talsmand for det kinesiske udenrigsministerium, Wang Wenbin, at "Kina sætter pris på udenrigsminister Lavrovs udtalelser... at forbindelserne mellem Kina og Rusland har bestået den nye afprøvning af det skiftende internationale landskab og fortsat bevæger sig fremad i den rigtige retning." Landenes samarbejde er "ikke rettet mod nogen tredjepart og vil ikke blive påvirket af andre". De to vil "fortsat være forpligtet til at fremme en multipolær verden og øget demokrati i internationale relationer, opretholde ægte multilateralisme og modsætte sig hegemonisk adfærd og blokkonfrontation i internationale relationer."

Et nyt paradigme er ved at opstå!

Økonomiske trusler fra Vesten kan ikke forhindre det. Forsøg

på at få verden til at begå selvmord under dække af at bekæmpe klimaforandringerne vil ikke lykkes. Den voksende fødevarekrise vil være et kraftigt (om end potentielt smertefuldt) slag mod den onde grønne ideologi. Eksplosive inflationsrater, omfattende afbrydelser af forsyningskæder og leverancer – det er udtryk for en beslutning, der først blev truffet for årtier siden og gentagne gange er blevet ratificeret igen, om at vende verdens førende institutioner væk fra det antikoloniale udviklingsperspektiv, som Franklin Roosevelt forestillede sig ved afslutningen af Anden Verdenskrig. Men denne unipolære verdens magt er brudt sammen.

Kun en atomkrig kunne garantere en afsporing af fremtidens store potentiale. Og det er netop den retning, som det anglo-amerikanske/NATO-etablisement påtvinger verden gennem uendelige angreb på Rusland og Kina, herunder Sveriges og Finlands meddelelse i sidste uge om, at de også vil ansøge om at blive medlemmer af NATO.

Er det for sent for Storbritannien/USA/NATO at fjerne fingeren fra aftrækkeren, trække hovedet ud af røven og samarbejde fornuftigt med Rusland, Kina, Indien og andre store nationer for at udrydde fattigdom fra kloden, indlede en renæssance inden for infrastruktur og videnskabelig udvikling og lukke døren for altid for geopolitik?

Vil du gøre noget for at afgøre svaret på dette spørgsmål?

I dag, den 25. maj, er Schiller Instituttet i Danmark og Sverige sammen værter for et arrangement, der starter kl. 7:30 EDT / 13:30 CEST med titlen: "Hvorfor Finland og Sverige ikke bør tilslutte sig NATO".

Torsdag den 26. maj deltager et kraftfuldt panel af forstandige militær- og efterretningsledere i et arrangement i Schiller Instituttet med titlen "Amerikanske og europæiske militær- og sikkerhedseksperters advarer: Politikernes vanvid truer med atomkrig". Arrangementet starter kl. 11.00 Eastern / 17:00 CEST.

Invitationer og tilmelding er muligt på Schiller Instituttets websted.

Amerikanske “guder fra Olympien” udsteder ordrer til krig og ødelæggelse; BRICS mobiliserer på vegne af menneskeheden

Ikke korrekturlæst

Den 20. maj (EIRNS) – Der er stadig stærkere beviser for sandheden i Helga Zepp-LaRouches advarsel om, at vi i øjeblikket, lever i den “største fare i menneskehedens historie”. Verden er klart opdelt i to diametralt modsatte kræfter. De kan beskrives på forskellig vis: De anglo-amerikanske oligarker, der forsøger at redde et bankerot finansielt system, som svømmer i en sump af ubetalelig gæld på ca. 2 trillioner dollars, kan lide at betegne splittelsen som “demokratierne mod autokratierne”.

Helga Zepp-LaRouche bemærkede for nylig, at det i virkeligheden er de tidligere koloniherrer imod deres tidligere kolonier, selv om Rusland ikke hører til nogen af de to kategorier. På et møde mellem BRICS’ udenrigsministre torsdag den 19. maj blev situationen beskrevet på en noget anden måde: USA repræsenterer ikke udviklingslandenes interesser, sagde den kinesiske Udenrigsminister Wang Yi på mødet, “men BRICS er talerør for et stort antal udviklingslande, der repræsenterer 40 % af verdens befolkning og 20 % af det globale BNP. Sammenslutningen er derfor godt rustet til at repræsentere de nye vækstøkonomiers interesser.” Dette blev demonstreret ved deltagelsen i det tilknyttede møde

i "BRICS PLUS" bestående af Argentina, Egypten, Indonesien, Kasakhstan, Nigeria, U.A.E., Saudi-Arabien, Senegal og Thailand.

I dette lys er det værd at gentage til orientering for den uddøende race af vestlige oligarker, der tordner om deres "regelbaserede orden", at ikke et eneste land i det globale syd har støttet det anglo-amerikanske sanktionsregime mod Rusland. De, der støtter dem, omfatter kun den engelsktalende union af "Five Eyes", deres aktiver i Europa, og i Asien udelukkende Sydkorea, Japan og Singapore – dvs. ingen afrikanske nationer, ingen ibero-amerikanske nationer og kun de tre nævnte asiatiske lande. Det Globale Syd er langt mere interesseret i Bælte- og Vej-Initiativets udviklingsorientering, end i det transatlantiske kartels forrykte ønske om global krig.

Dette kartel tror stadig, at disse såkaldte guder fra Olympen hersker over de menneskelige "untermenschen", som skal adlyde alle deres ordrer, og acceptere deres ord som sandhed. På et møde i FN's Sikkerhedsråd i denne uge om den globale fødevarekrise talte udenrigsminister Tony Blinken på vegne af disse falske guder og bemærkede måske ikke, at Olympen er ved at smuldre under hans fødder. Blinken gav Rusland, Rusland, Rusland, Rusland skylden for alle problemer i verden, som, ifølge ham, sulter verden, bruger sult som et redskab i krig mod menneskeheden, begår krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden, blokerer Ukraines havne og så videre og så videre.

Den russiske ambassadør ved FN, Vassily Nebenzia, svarede imidlertid med en stærk dosis virkelighedssans og med den nødvendige ironi. Nebenzia kaldte Blinkens beskyldninger for "absolut bedrageriske". Faktisk, hævdede han, afslører USA's beslutsomhed med hensyn til at "knække ryggraden" i den russiske økonomi gennem sanktioner og proxy-krigen i Ukraine kun "jeres tvangsmæssige ønske om at skyde jer selv i benet – eller rettere begge ben", hvilket ødelægger de vestlige

økonomier i et eskalerende tempo, "hvilket I bliver nødt til at forklare jeres skatteydere og vælgere". Han tilføjede: "I holder bogstaveligt talt hele udviklingsverdenen som gidsel og driver den mod hungersnød. Uanset hvad I måtte sige, er det jer og kun jer, der kan ændre dette."

Ambassadøren bemærker, at Rusland, der er pålagt 10.000 sanktioner, ikke desto mindre vil have en rekordhøst af hvede – 25 millioner tons, der er til rådighed for eksport fra den 1. august og frem til årets udgang gennem Novorossijsk-havnen, med en potentiel gødningseksport på 22 millioner tons. "Men hvis I ikke ønsker at ophæve de sanktioner, I har valgt at indføre, hvorfor giver I os så skylden for fødevarekrisen? Hvorfor skal de fattigste lande og regioner lide under jeres uansvarlige geopolitiske spil?"

Schiller Instituttet afholder to internationale møder i næste uge for at tage fat på det vanvittige i "Global NATO's" provokationer mod Rusland og Kina, som truer med en nært forestående atomkonfrontation, der kan udslette menneskeheden.

Den svenske og danske afdeling af Schiller Instituttet, vil organisere et arrangement med titlen "Vi har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, ikke en styrkelse af geopolitiske blokke" onsdag den 25. maj.

Torsdag den 26. maj vil oberst Richard Black, den tidligere CIA-analytiker Ray McGovern, Helga Zepp-LaRouche og en eller flere europæiske pensionerede generaler tale: "Amerikanske og europæiske militær- og sikkerhedseksperter advarer: Politikernes vanvid truer med atomkrig".

Ungdommens rolle i skabelsen af en ny international økonomisk arkitektur, International Ungdomskonference med Helga Zepp-LaRouche

Den 7. maj 2022 (EIRNS) – Helga Zepp-LaRouche var i dag vært for en konference for unge fra mindst 23 nationer med temaet: “Ungdommens rolle i skabelsen af en ny international økonomisk arkitektur”. Zepp-LaRouche præsenterede et barsk billede af den nuværende krise med omfattende hungersnød, økonomisk sammenbrud og den tiltagende fare for atomkrig, og hun fremførte, at dette måske er det øjeblik med den største fare for menneskeheden i hele historien, og at verdens ungdom må stå sammen for at skabe den fremtid de ønsker, ellers er der måske slet ingen fremtid.

Hun påpegede, at den falske opdeling af verden i “demokratier vs. autokratier” dækker over, at den virkelige opdeling er mellem de tidligere kolonimagter over for deres tidligere kolonier, der pålægger udviklingslandene krige med regimeskift, nedskæringer og sult, samtidig med at de åbent og pralende erklærer deres hensigt om at ødelægge Rusland og Kina for at forhindre “Bælte & Vej”-tilgangen til at befri det globale syd fra fattigdom gennem udvikling af infrastruktur og moderne landbrugsindustrielle stater.

De over 100 unge fra alle kontinenter diskuterede med begejstring det nødvendige samarbejde og den optimisme, der er nødvendig for at imødegå denne eksistentielle udfordring. Spørgsmål om polariseringen af befolkningerne rundt om i

verden på grund af religion, etnicitet, politiske ideologier m.m. blev besvaret af Zepp-LaRouche med det universelle princip om "Modsætningernes Sammenfald" af Nikolaus af Cusa, der søger at finde de højere principper, som vedrører menneskehedens fælles mål.

Der var 23 lande repræsenteret: Yemen, Sydafrika, Uganda, Zimbabwe, Tanzania, Nigeria, Ghana, Haiti, Venezuela, Mexico, Brasilien, Peru, Colombia, Spanien, Tyskland, Italien, Danmark, Frankrig, Storbritannien, Pakistan, Canada, USA og Australien. Konferencen vakte stor begejstring hos alle deltagerne over, at denne mobilisering var både afgørende og potentielt effektiv til at ændre historiens gang på et tidspunkt, hvor historien er under omvæltning.

Zepp-LaRouche annoncerede en ny international konference i Schiller Instituttet, der skal finde sted inden for få uger i samarbejde med andre institutioner i Asien med mere.

Hovedtalen til ungdomsmøde, lørdag den 7. maj 2022

Helga Zepp-LaRouche: Velkommen. Jeg vil gerne byde jer velkommen, hvor end I måtte være. Det er en sand glæde at have unge mennesker samlet, for situationen i verden er helt forfærdelig, og mange mennesker er bekymrede, for hvad det hele skal føre til? Er der en vej ud? Er der håb for fremtiden?

Jeg vil gerne påpege, at vi faktisk befinder os i et utroligt farligt øjeblik. Men der er også håb. Men det bliver ikke den historiske materialisme eller den dialektiske materialisme eller nogle objektive historielove, der vil være afgørende. Jeg tror, at 90 % eller deromkring af hvad der vil ske, vil afhænge af, om der er nok modige mennesker, som yder deres individuelle indsats for at gøre en forskel.

Så formålet med denne opfordring er at iværksætte et internationalt netværk, et partnerskab, især blandt unge mennesker, for at kæmpe for fred, for at kæmpe imod krigen,

men det kan kun lade sig gøre, hvis vi skaber en bedre verden og en fredsorden, som gør det muligt for hver enkelt nation på denne planet ikke blot at overleve, men også at blomstre. Det er kun muligt, hvis vi overvinder idéen om geopolitik.

Geopolitik er den idé, at der altid vil være en blok af nationer eller en nation, som vil definere eller er nødt til at definere sine interesser over for en anden blok af nationer, og at der altid vil være en dødbringende kontrovers, hvor enten den ene eller den anden vinder, og det hele vil være et nulsumsspil. Det er netop hvad der må og kan overvindes.

Det vi skal gøre er at etablere en international orden, hvor det princip, som denne orden grundlæggende er baseret på, er tanken om, at hver nation har ret til, og mulighed for, at udvikle alle deres borgeres potentialer. Vi befinder os i en situation, hvor vi har brug for en systemisk ændring: En fuldstændig fornyelse af systemet. Grunden til, at jeg nævner dette, er, at situationen er meget presserende.

Flere og flere analytikere og eksperter er enige om, at faren for Tredje Verdenskrig er akut, at situationen er farligere end på højdepunktet af Den kolde Krig, og for dem af jer, der har studeret historien en smule, var det Cuba-krisen, hvor Sovjetunionen havde placeret atommissiler på Cuba. Det var virkelig et spørgsmål om minutter og timer, hvordan dette ville blive afgjort, og vi var meget tæt på den tredje verdenskrig. Men denne gang er det meget farligere end det: Det er der adskillige personers ekspertudtalelser om.

Så vi er et hårsbred fra den menneskelige civilisations udslettelse. I modsætning til andre perioder, hvor vi var i en sådan fare, som i begyndelsen af 1980'erne, da der var den såkaldte mellemdistance-missilkrise i Europa, mellem SS-20 og Pershing 20, var der hundredtusinder af mennesker på gaden, der advarede om Tredje Verdenskrig, mens den såkaldte fredsbevægelse i dag, hvis den findes, er meget lille, og for

det meste vildledt, da de alle siger, at det er Putins onde gerninger, der er ansvarlige for situationen, og det vil jeg komme ind på om lidt.

Jeg går ud fra, at de fleste af jer i denne samtale er unge; det betyder, at I sandsynligvis er et sted mellem 20 og 35 år gamle, og under normale forhold ville I have omkring 50-75 år foran jer. Under alle omstændigheder, med eller uden krigsfaen, er det meget vigtigt, at I udvikler et perspektiv for, hvilken slags verden I ønsker at leve i: Det bør I tænke over, for ellers vil andre bestemme det for jer. Eller mere præcist, i dette tilfælde skal I være sikker på, at der findes en verden, hvor I vil kunne leve. Hvis den nuværende politik fortsættes, kan denne verden nemlig ende meget pludseligt om få minutter, om få dage, uger eller måneder, og krigen i Ukraine er naturligvis et brændpunkt.

Men hele denne krise handler ikke om Ukraine. Den handler om, hvilken slags verdensorden der skal eksistere: Skal det være en unipolær verden, domineret af en eller to nationer? Skal det være en "regelbaseret orden", hvor en lille klub af nationer udstikker reglerne? Eller skal den være multipolær, og skal den være baseret på folkeretten, som den er udtrykt i FN-pagten?

Der er folk, som Tysklands nuværende udenrigsminister Annalena Baerbock, der siger, at vi skal sende flere tunge våben til Ukraine, selv om der er risiko for atomkrig. Vi kan ikke udelukke noget som helst.

Lad os nu se på, hvad risikoen egentlig indebærer. I januar i år var der en militærøvelse, som blev kaldt "Global Lightning", som var forestillingen om, at man har en langvarig hybridkrig mellem konventionelle styrker og atomstyrker. Det er jo latterligt. Tanken om at have dage og måske endda uger med krig, hvor man kaster et par atombomber, så går man over til rumkrig, cyberkrig og så kommer man tilbage til konventionel krig – det er fuldstændig vanvittigt, og det vil

ikke finde sted.

Der er nu tiltagende diskussion, hvor folk lystigt udtaler, "Nytten af små atomvåben er meget god, for hvis den ene eller den anden side taber i en konventionel krig, vil de svare igen med taktiske atomvåben". Men der er nogle få virkelige eksperter i atomvåben, som Ted Postol, en tidligere MIT-professor, der har det synspunkt, som nu også udtrykkes i en interessant video, for et par dage siden, af oberst Powells tidligere kabinetschef, oberst Lawrence Wilkerson (pensioneret), og alle disse mennesker tilkendegiver, at sådan noget som en "begrænset atomkrig" ikke eksisterer, men at når man først bruger et enkelt atomvåben, så er det slut med det hele: Hele verdens arsenal vil blive affyret. I bør vide, og ved sikkert også, at det er et meget stort antal. USA har 5.428 atommissiler; Rusland har 5.977; Kina har mindre, 350; Frankrig, 290; Storbritannien, 225; Pakistan, 165; Indien, 160; Israel, 90; Nordkorea, 20.

Hvis man affyrer alt dette, vil der ske følgende. Ifølge Ted Postol vil der blive skabt en brandmur omkring hvert eneste af disse missiler, hvis temperatur vil svare til Solens centrum, hvilket vil forvandle alt til mindre end aske. Der vil være fem gange så varmt som Solens centrum: 100 millioner grader Kelvin. Effekten af detonationen i en eksplosion i byerne, siger han, overgår fantasiens kraft, alt hvad selv han kan forestille sig. Han vælger de ord til at beskrive det, til at advare om konsekvenserne: Et enkelt atomvåben af denne type ville sætte en automatisk reaktion i gang. Hvis et enkelt atomvåben f.eks. rammer en by, vil det ødelægge et område med en radius på 5-8 km, hvilket svarer til ca. 200 km². Lad os antage, at hvis kun 20 % af de amerikanske ICBM'er bruges til at ødelægge de russiske landbaserede ICBM'er, så har man stadig 80 % til andre mål i Rusland, Kina, Europa – og omvendt naturligvis russiske ICBM'er mod amerikanske og øvrige mål.

Folk i Afrika og Latinamerika skal ikke tro, at det ikke vil påvirke dem, fordi de umiddelbare mål ikke er i deres områder,

for der vil være nukleart nedfald. Ifølge Postol vil følgende ske: Fordi det russiske luftforsvarssystem er mindre sofistikeret end USA's og NATO's, har Ruslands militære ledelse indført en automatiseret reaktionsmekanisme, så hvis den russiske ledelse bliver dræbt i et overraskende førsteangreb med atomvåben fra Vestens side, har de indført noget, der kaldes en "dommedagsmaskine", som er en automatisk affyring af praktisk talt hele det arsenal, de har. Det har gjort situationen endnu mere farlig.

Selv en fejlvurdering af situationen eller et uheld kan udløse en atomkrig, og der er mange mennesker, som f.eks. International Physicians for the Prevention of Nuclear War (Internationale Læger til Forebyggelse af Atomkrig), der har advaret imod dette. Hvis denne hændelse skulle ske, ville man få en atomvinter, og chancen for, at alt liv på jorden ville dø, er meget sandsynlig.

Vi sidder altså på en krudttønde. For et år siden, den 20. februar 2021, gav chefen for USA's strategiske kommando (Stratcom) Adm. Charles Richard, Pentagon besked om, at ændre sandsynligheden for atomkrig fra "ikke sandsynlig" til "meget sandsynlig". Daniel Ellsberg, som er den berømte whistleblower, der offentliggjorde Pentagon Papers, udtaler, at det ikke kun er Ukraine, men at dette også kunne udløses, hvis det kommer til en konventionel krig om Taiwan, i tilfælde af at Taiwan bliver presset til at tro, at de kan erklære uafhængighed, og det ville komme til en krig mellem USA og Kina, som USA ville tabe (af en række årsager), så ville det komme til brug af atomvåben. Ellsberg bad whistleblowers træde frem og fortælle, hvad der faktisk er den interne debat i militæret om brugen af atomvåben.

Tro mig, jeg ønsker ikke at skræmme jer. Nogle vil måske hævde, at yngre mennesker ikke er interesserede i strategiske spørgsmål; det er ikke ligefrem sådan, man får folk mobiliseret, hvis man ønsker at give unge mennesker et perspektiv. Men jeg ville ikke være ærlig, for det skræmmende

er ikke kun, at vi sandsynligvis befinder os på det farligste punkt, der nogensinde har eksisteret i menneskehedens historie, men det, der skræmmer mig endnu mere, er, at langt størstedelen af verdens befolkning enten ikke ved det, eller også er de ligeglade. Jeg tror, at hvis de virkelig vidste det, ville de bekymre sig, men medierne fortæller dem ikke sandheden.

Jeg tror, at det er det, der er udgangspunktet: Kun hvis man gør det klart for sig selv, at atomkrig mellem de to største atommagter, USA og Rusland, betyder udslettelse af menneskeheden, og derefter mobiliserer for, at krigen skal stoppe, og kæmper for et alternativ, som skal starte med tanken om, at krigen skal stoppe; diplomati og forhandlinger skal straks starte for at finde en løsning, der er acceptabel for alle parter.

Den vestlige fortælling lige nu, er, at Putin er aggressoren. De bruger ord, som er utrolige. De siger: "Putin er en krigsforbryder" osv. Fortællingen – i krigstider siger folk, at sandheden er det første offer, men fortællingen er sådan, at hvis man bare nævner, i det mindste i Tyskland eller USA, at krigen ikke startede den 24. februar (som er den dag, hvor Rusland rykkede ind i Ukraine), så bliver man allerede kaldt "Putin-agent", "et instrument for russisk propaganda" osv. Men der er naturligvis en forhistorie, og jeg vil ikke komme ind på den i detaljer, men jeg vil gerne henvise til den for dem af jer, der faktisk ønsker at forstå, hvad der skete.

Bare for at nævne den meget kort: Det hele startede i forbindelse med den tyske genforening, da Berlinmuren faldt, og den amerikanske udenrigsminister James Baker III lovede Gorbatsjov, at NATO ikke ville flytte sig en tomme mod øst. Nu benægtes det, at han sagde dette, og i dag siger de, at det aldrig blev lovet. Men der findes historiske dokumenter, faktiske dokumenter og øjenvidner, som absolut bekræfter, at situationen var sådan, at det blev gjort klart, at NATO ikke ville bevæge sig mod øst. Da Warszawapagten blev opløst og

Sovjetunionen gik i opløsning, mistede NATO i virkeligheden sin eksistensberettigelse, fordi Rusland ikke udgjorde nogen trussel. Allerede i Gorbatsjovs tid, i de sidste år, var der ingen, der troede, at Sovjetunionen ville udgøre en trussel. Men på det tidspunkt besluttede visse kræfter, de neokonservative og briterne, at bruge Sovjetunionens sammenbrud til at skabe en unipolær verden, og hele 1990'erne var præget af idéen om, at reducere Rusland til et råstofproducerende tredje verdensland. Til dette formål anvendte de den neoliberale politik med "chokterapi"-økonomi, som reducerede den russiske økonomi med 30 % i perioden 1991-1994. Den russiske økonom Sergei Glazjev har skrevet en bog om det, som man kan læse, hvis man ønsker at studere det. Den hedder "Folkedrab": Rusland og den nye verdensorden.

Bill Clinton forsvarede for nylig, at han tog initiativ til, eller at han gik med til, NATO's udvidelse mod øst i 1990'erne. Det, der fulgte, var en hel række regimeskift, en farverevolution; Tony Blair, den tidligere premierminister i Storbritannien, erklærede i 1999 afslutningen på den westfalske orden fra Den Westfalske Fred i 1648, ideen om, at suveræniteten er en hovedværdi, og den blev erstattet af den såkaldte "ansvar for at beskytte" og humanitære krige. Det førte til krigen i Afghanistan i 2001 efter den 11. september 2001, krig baseret på løgne som i 2003 i Irak, hvor Saddam Hussein angiveligt havde masseødelæggelsesvåben, hvilket var en åbenlys løgn fra Tony Blairs side, mordet på Qaddafi i 2011 og forsøget på at vælte Assad i Syrien. Efter farverevolutionen i 2004 i Ukraine kom Maidan-kuppet i Ukraine i 2014, som uden tvivl blev udført med hjælp fra nazistiske netværk, men det blev styret af Vesten. Victoria Nuland pralede med, at Udenrigsministeriet brugte 5 milliarder dollars på denne indsats!

Derefter havde man otte års kampe fra den ukrainske hær side mod den russiske befolkning i Donbass, som aldrig blev omtalt i Vestens medier. Under alle omstændigheder er slutresultatet

af dette, at "ikke en tomme mod øst" for NATO i virkeligheden var 1.000 km mod øst, og Rusland følte sig mere og mere omringet. I modsætning til, hvad der bliver sagt nu, var der mange krænkelser, hvor NATO-fly fløj inden for 24 km fra den russiske grænse og endda øvede atomkrig.

I december 2021, så sent som sidste år, bad Putin den 15. december om sikkerhedsgarantier fra NATO og USA om, at Ukraine ikke ville blive medlem af NATO, for hvis Ukraine bliver en del af NATO, så er varslingsperioden fra den ukrainsk-russiske grænse til Moskva kun 3-5 minutter, hvilket gør det praktisk talt uforsvarligt. NATO og USA gav aldrig Putin et svar, og den schweiziske militæranalytiker Jacques Baud påpegede blandt mange andre, at krigen ikke startede den 24. februar, men den 17. februar, fordi der var en optrapning af angrebene fra den ukrainske hær, som var opstillet ved grænsen til Donbass, og var tegn på en 30 gange øget militærindsats fra ukrainerne mod Donbass-regionen. Så det var der, Putin besluttede at indlede krigen, den såkaldte "begrænsede militære operation".

Nu skal vi gøre os klart, og det er holdningen hos alle, der arbejder med Schiller Instituttet, at krig ikke kan være en metode til konfliktløsning i en tid med atomvåben; og jeg siger ikke, at denne krig skulle have fundet sted, men man er nødt til at forstå årsagerne til, at den fandt sted.

En pensioneret tysk general ved navn Harald Kujat, som havde været formand for NATO's militærkomité i 2002-2005, har netop givet et interview til et tysk tidsskrift, hvori han sagde, at hovedvægten ikke længere ligger på at beskytte og bistå Ukraine i dets forsvarskamp mod et russisk angreb, hvilket er i strid med folkeretten, men på at svække Rusland som strategisk rival på lang sigt. Han tilføjede, at den amerikanske forsvarsminister, general Austin, netop har været i Kiev, hvor han udtrykkeligt fastslog, at USA ønsker at se Rusland svækket i en sådan grad, at det ikke længere kan gøre det, som det gjorde mod Ukraine. Kujat siger: "Denne strategiske nytænkning, hvis den overhovedet er en sådan, gør

en forhandlingsløsning endnu mere presserende.” Jeg finder det yderst interessant, at han siger, “hvis det overhovedet er sådan”, nemlig en ændring af strategien.

Men det var det ikke. For i 2019 sponsorerede den amerikanske hær et studie hos Rand Corp. på 345 sider, som var hemmeligstemplet al den tid, men et resumé blev offentliggjort i april, som beskrev projektet, hvordan man besejrer Rusland ved at skabe større udfordringer end landet kan magte, og det er det nøjagtige manuskript for det, der skete i de seneste år og særligt de sidste tre år. Hvordan man får Rusland til at blive overbebyrdet militært og økonomisk, hvilket får regimet til at miste international prestige, og lægge så meget pres på det økonomiske system gennem sanktioner og skrotning af olie- og gasrørledninger, for at ødelægge Nord Stream 2, den berømte kamp omkring den rørledning, der går under Østersøen fra Rusland til Tyskland; at begrænse de olie- og gasindtægter, der kommer ind i Rusland, ved nu at presse europæerne til at erklære en embargo mod Rusland og samtidig sige, at det ukrainske militær allerede er ved at forbløde Rusland i Donbass-regionen, og at vi derfor må skaffe mere amerikansk udstyr; vi må afbryde alle Ruslands forbindelser med Europa. Den berømte amerikanske strateg George Freeman havde i en berømt tale i 2015 i Chicago sagt, at USA's vigtigste strategiske mål er at bryde forholdet mellem Rusland og Tyskland, fordi russiske råstoffer og arbejdskraft og tysk kapital og videnskabelig viden tilsammen er det eneste, der kan true USA. Så det er det strategiske mål at bryde dette forhold. Det er det, der er sket lige nu.

Ideen er at sende mere dødbringende hjælp til Ukraine, øge sanktionerne, øge den russiske hjerneflugt, ifølge Rand-undersøgelsen, stadig have et regimeskifte i Hviderusland, en farverevolution – I husker, at dette skete efter valget i august 2020 – udnytte spændingerne i Sydkaukasus og Centralasien – I husker urolighederne i januar i Kasakhstan, som blev nedkæmpet på grund af Ruslands resolute indsats; øge

NATO-øvelserne i Europa, alle disse enorme manøvrer, som fandt sted i de foregående mange år; trække sig ud af INF-traktaten, hvilket skete i 2019. Husk ligeledes, hvor mange politikere der i den seneste tid har sagt, at målet er at nedbryde den russiske økonomi, knuse Putin, knuse det russiske system – dette blev sagt af den franske finansminister Le Maire og af embedsmænd fra Det Hvide Hus. Alt dette fremgik af Rand Corp-undersøgelsen, og det var det, der udspillede sig i virkeligheden.

Tror I, at russerne ikke kendte til Rand-undersøgelsen? At de ikke har fulgt alle disse tiltag, der er rettet mod dem?

Såvel Rusland som Kina har for længe siden offentligt tilkendegivet, at de betragter sanktioner som en form for krigsførelse, eller farverevolution som en form for krig. Det er årsagen til, at Kina og mange lande i det globale syd ikke tilslutter sig Vestens fordømmelse af Rusland. Kina ved præcis, at hovedårsagen til angrebet på Rusland er at fjerne en flanke, før man går efter Kina.

Den russiske økonom Glazjev har lavet en analyse, som er meget konkret. Jeg citerer: "At nedslide de russiske væbnede styrker i en krig med militante soldater fra Ukraines væbnede styrker, der er veluddannede og kontrolleres direkte af Pentagon, som er sammensat efter det nazistiske udsyn; officerer udpeget af den amerikanske og britiske efterretningstjeneste; at gøre Ukraines befolkning til zombier, der er inficeret af russofobi; parallelt hermed at vende verdenssamfundet mod Rusland og rejse anklager om krigsforbrydelser og folkedrab mod dets ledelse; på dette grundlag at konfiskere Ruslands udenlandske valuta som aktiver og indføre totale sanktioner mod landet, hvilket forårsager den størst mulige skade. Denne fase er faktisk afsluttet." Sådan bliver han ved, og jeg ønsker ikke at citere. Vi kan give jer de nøjagtige artikler, hvor han beskriver alt dette.

Glazjev er også meget afklaret med, at det ikke vil fungere,

fordi forskellen mellem de to systemer er, at det russisk-kinesiske system har til formål at forbedre det fælles bedste, mens det vestlige system i øjeblikket i virkeligheden har til formål at beskytte en lille elites privilegier.

Som I ved, blev Ruslands aktiver på 300 mia. dollars for nylig konfiskeret, og EU har nu iværksat den sjette sanktionsrunde. Alle disse anti-russiske sanktioner styrkede ikke, men underminerede tværtimod, USA's og EU's globale dominans, fordi resten af verden begyndte at behandle disse to med mistillid og ængstelse. De fremskyndede faktisk overgangen til en ny økonomisk verdensorden og forskydningen af verdensøkonomiens centrum til Sydøstasien.

I et nyligt offentliggjort strategisk dokument fra USA, kaldet National Defense Strategy 2022, nævner de Kina som den største modstander og trussel mod USA. Hvad er situationen? De fleste mennesker ved, at Kina i de sidste 40 år har skabt det mest omfattende økonomiske mirakel: De har løftet 850 millioner af deres egen befolkning ud af fattigdom, og de har været i stand til inden udgangen af 2021 at gøre en ende på den ekstreme fattigdom i Kina. I de sidste ni år har de udviklet den Nye Silkevej, Bælte- og Vej-Initiativet, som er påbegyndt at omdanne mange udviklingslande fra underudvikling og fattigdom. Derfor har vi i den nuværende situation netop nu en strategisk omlægning uden fortilfælde: Vi har et strategisk partnerskab mellem Rusland og Kina, som nu også deles af Indien, som nægter at blive trukket ind i en anti-Rusland-alliance og en anti-Kina-alliance med Quad-landene, Sydafrika, som klart har nægtet at fordømme Rusland, og Nigeria ligeledes. Indonesien nægter at undlade at invitere Putin til det kommende G20-topmøde i november på Bali. Brasilien, selv med sin nuværende regering under præsident Jair Bolsonaro, angriber ikke Rusland, og hvis Lula da Silva vinder det næste valg, hvilket er meget sandsynligt, vil BRICS igen komme til at fungere. ASEAN-landene er ikke enige i fordømmelsen mod Rusland. Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO) naturligvis ikke. Den

Eurasiske Økonomiske Union (EAEU), Regional sammenslutning af økonomisk partnerskab (RECEP), som omfatter 2,2 milliarder mennesker, de nægter alle at blive trukket ind i en geopolitisk konfrontation mellem USA og NATO på den ene side og Rusland og Kina på den anden side.

Samtlige af disse lande holder fast ved idéen om alliancefrihed, og det tror jeg er nøglen til fred lige nu. Fordi principperne for den alliancefri bevægelse, som var principperne i FN-pagten, Bandung-konferencen, de fem principper for fredelig sameksistens, som er suverænitet, ikke-indblanding i det andet lands indre anliggender, accept af det andet samfundssystem. Disse principper, som blev udviklet af Mahatma Gandhi, den indiske premierminister Jawaharlal Nehru og Josip Broz Tito, den daværende præsident for Jugoslavien, blev udfærdiget af Tito og Nehru i en fælles erklæring den 22. december 1954, og de sagde: "Politikken om ikke at alliere sig med blokke ... repræsenterer ikke 'neutralitet' eller 'neutralisme'; den repræsenterer heller ikke passivitet, som det sommetider hævdes. Den repræsenterer den positive, aktive og konstruktive politik, der som sit mål har kollektiv fred som grundlag for kollektiv sikkerhed."

I dag er kløften ikke mellem demokratier og autokratier, som de vestlige medier fremfører, men den er meget klart mellem de tidligere og nuværende kolonimagter og de tidligere koloniserede lande, det globale syd, som repræsenterer mere end 80 % af verdens befolkning, og disse mere end 80 % er blevet fuldstændig udelukket fra de politiske beslutninger. Gabriel Valdes, der var Chiles udenrigsminister i 1960'erne, har fortalt, at Kissinger sagde til ham i juni 1969: "Der kan ikke komme noget vigtigt fra Syd". Der er aldrig blevet skabt historie i syd. Historiens akse starter i Moskva, går til Bonn" – som var Tysklands hovedstad på det tidspunkt – "går over til Washington og derefter til Tokyo". Hvad der sker i Syd er uden betydning."

Jeg ved, at det er og har været holdningen hos det absolutte

flertal af det etablerede samfund i USA og Europa. Jeg ved det fra min egen erfaring fra 50 års politisk arbejde.

Som en konsekvens af alt det, jeg lige har berørt, er der en absolut massiv reaktion på sanktioneerne mod Rusland, sanktioner, som tidligere blev indført mod Venezuela, Iran, Irak, Afghanistan, Afghanistan, Yemen og Syrien, og resultatet er, at alle disse lande går sammen om at skabe et nyt finanssystem med Rusland, Kina og Indien som kerne.

Min afdøde mand, Lyndon LaRouche, skrev allerede i juli 2000 et yderst vigtigt dokument, som jeg kun kan anbefale enhver af jer at læse og studere, og hvis titel er: "Om en kurv bestående af råstoffer: Handel uden valuta". (https://larouchepub.com/eiw/public/2000/eirv27n30-20000804/eirv27n30-20000804_004-on_a_basket_of_hard_commodities-lar.pdf) Hvis I studerer dette dokument, vil I opdage, at der er mange konceptuelle ligheder med det, der sker i dag mellem Rusland og Kina, især fordi jeg mener, at hans idéer er blevet formidlet af os i to årtier, og jeg mener, at det, der sker lige nu, viser alle kendetegn ved hans idéer.

Han advarede i 2000 om, at vi allerede dengang var på randen af en demografisk katastrofe, og den demografiske katastrofe har vi nu! FN har udsendt advarsler om, at 1,7 milliarder mennesker på grund af sanktioneerne og pandemien er i fare for hungersnød og sult. Derfor er det mest nødvendige lige nu, at der dannes et globalt partnerskab mellem landene i det globale syd, Rusland og Kina, og at der straks indføres en Glass/Steagall-bankopdeling, som i udviklingslandene tager form af kapitalkontrol, og at den spekulative del af det finansielle system afskaffes. Der skal indføres et nyt system, hvor hvert land har en nationalbank i Alexander Hamiltons tradition, som tilfældigvis var den første amerikanske finansminister i den unge amerikanske republik, hvilket er præcis, hvad Kina er ved at gøre – Kina er meget tættere på Det amerikanske System for økonomi, end folk er klar over. Som min mand sagde, sker det enten på en ordentlig og frivillig

måde, eller også vil chokbølger af finansielt kaos fremtvinge en sådan reorganisering.

Hans advarsler i 2000 blev tydeligvis ignoreret, så det skete ikke på en velordnet måde, men nu er sanktionerne mod Rusland katalysator for ændringer i denne retning.

Nu henviser LaRouche i sine dokumenter til det, der er nødvendigt, nemlig en kreditpolitik, som blev brugt i de perioder, hvor økonomien i Europa og USA gik godt, egentlige vækstperioder. Det var i perioden mellem 1945 og 1965; det var dengang John F. Kennedy besluttede den økonomiske politik, Charles de Gaulle i Frankrig, eller Konrad Adenauer i Tyskland; det er i bund og grund det, som en berømt tysk økonom, Dr. Wilhelm Lautenbach, foreslog List-forbundet i 1931. Det var et forslag, som var helt i tråd med det, som Franklin D. Roosevelt gennemførte med New Deal i USA, nemlig at ethvert land har ret til at udstede kreditter med henblik på at sætte gang i økonomien, så længe disse kreditter udstedes efter meget klare kriterier for fysisk økonomi. De skal have til formål at øge arbejdsproduktiviteten og den industrielle kapacitet, og hvis dette sker, er kreditudstedelser ikke inflationsfremmende, fordi de skaber reel velstand. Man er absolut nødt til at indføre faste valutakurser og derefter udstede langsigtede kreditter med en rente på højst 1-2 %, og målet for at afgøre, om investeringerne er rigtige eller forkerte, er spørgsmålet om, hvorvidt en sådan investering vil føre til en stigning i den potentielle relative befolkningstæthed. For at bruge et andet udtryk, vil det føre til en stigning i antallet af mennesker, der kan forsørges af denne økonomi, eller fører det til en reduktion af befolkningstætheden?

Vi befinder os lige nu i en epokegørende forandring, måske større end nogensinde før i historien. Præsident Xi Jinping siger, at der er tale om ændringer, som kun sker én gang hvert hundrede år. Derfor er vi nødt til at have en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som omfatter alle verdens

landes interesser. Ikke kun den eurasiske arkitektur, for hvis man lader USA stå udenfor, er faren for, at det vil udløse en krig, stadig meget stor. Jeg ved, at der er mange mennesker, der gerne vil sige: "Lad os bare gøre vores egne ting og slippe af med USA, og så klarer vi os alle sammen fint. Jeg tvivler dog på, at det vil fungere. Jeg mener, at vi i traditionen fra Den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års krig i Europa, har brug for en sikkerhedsarkitektur, som først og fremmest tager hensyn til udviklingslandenes interesser; der skal ske en forøgelse af levestandarden for hvert enkelt individ, både i Europa, USA, Rusland og Kina. Jeg mener, at det er afgørende for, om menneskeheden kan overleve. Det betyder, at vi har brug for et nyt paradigme i vores tænkning, nemlig idéen om, at hver nation har ret til at udvikle sit fulde potentiale. Hvert barn, alle børn, der fødes, uanset i hvilken nation i verden, har ret til at udvikle sit fulde potentiale, hvilket betyder, at det skal have en universel uddannelse.

Det er det, som denne opfordring handler om. Vi har brug for, at unge i verden tager initiativ til at starte en diskussion om dette, for vi har aldrig været på et vigtigere tidspunkt i historien, og farerne har aldrig været så store, men potentialet for at skabe en helt ny verden har aldrig været så tæt på: At gøre en ende på kolonialismen, at skabe en økonomi baseret på termionuklear fusion, hvilket ville betyde, at vi har energi og råstof sikkerhed for alle nationer, at vi kan få et internationalt samarbejde om udnyttelse af rummet, at menneskeheden bliver voksen, og at geopolitiske krige bliver et spørgsmål fra fortiden.

Vi befinder os i en sådan overgang, og det er det, vi bør diskutere.

“Dan et partnerskab mellem unge fra hele verden for at kæmpe for en bedre fremtid

Den 4. maj 2022 (EIRNS) – I løbet af et omfattende interview med forfatter og publicist Daniel Estulin

<https://vimeo.com/704208930/0bb85d2c8d> svarede Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche i dag på et spørgsmål om emnet for Schiller Instituttets kommende internationale internet-dialog lørdag den 7. maj kl. 17 dansk tid om “Ungdommens rolle i skabelsen af en ny international økonomisk arkitektur”.

<https://schillerinstitute.com/blog/2022/05/02/invitation-the-role-of-youth-in-creating-a-new-international-economic-architecture/>

“I det væsentlige vil det være en fortsættelse af den sidste videokonference [den 9. april, “For en konference til etablering af en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer”], fordi det vi har iværksat er idéen om, at man er nødt til at have en international sikkerhedsarkitektur, der omfatter alle nationers interesser. Derfor havde vi på den sidste konference talere fra Rusland, USA, Europa, Indien, Sydafrika og Latinamerika. Det er tanken om, at hvis vi som menneskehed ikke kan mødes og beslutte os for principper, der sikrer vores alles overlevelse, så er vi ikke bedre end nogle vilde dyr – selv om vilde dyr ikke er så onde, som den måde nogle mennesker nogle gange opfører sig på. Så det var en meget produktiv konference.

“Jeg har den idé, at man er nødt til at forme den

internationale sikkerhedsarkitektur på grundlaget af fælles økonomisk udvikling, så det bliver en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur. For når man først har en aftale om udvikling for alle nationer – Afrika, Latinamerika, Asien, de fattigere dele af Europa og USA – så kan denne fælles interesse danne grundlag for en fælles sikkerhedsarkitektur.

“Så den næste videokonference henvender sig primært til unge mennesker. For hvis man sætter sig i et ungt menneskes sted, lad os sige i Tyskland, Frankrig, Italien, USA osv., ser fremtiden ikke særlig lys ud. Man har udsigt til 3. Verdenskrig, man har udsigt til en kollapsende økonomi, et kollapsende finanssystem, sult i verden, en pandemi, som endnu ikke er under kontrol.

“Denne konference har til hensigt at danne et partnerskab mellem unge fra hele verden for at kæmpe for en bedre fremtid, thi fremtiden tilhører de unge. De bliver ikke spurgt lige nu: Er det virkelig i deres interesse, at verden skal gå op i en atomar svampesky efterfulgt af en atomvinter? De unge skal have indflydelse på, hvordan deres fremtid skal se ud.

“Der er så spændende udviklinger i gang! Vi er f.eks. på tærsklen til at få fusionsenergi. Det er utroligt, for når vi først har kommerciel fusionsenergi, har vi energisikkerhed og råstofsikkerhed på planeten. Desuden vil rumrejser blive meget forbedret, fordi vi har en ny brændstofkilde til rumrejser. Og så er der hele idéen om samarbejde i rummet: opbygning af månelandsbyer og senere opbygning af en by på Mars.

“Alt dette er ting, som begejstrer unge mennesker. Det er der, hvor menneskeheden kan bevæge sig hen, forudsat at vi kommer ud af den nuværende krise. Så det er hvad denne konference vil tage fat på, og jeg tror, at vi vil have mange unge mennesker fra alle fem kontinenter til stede.”

Storbritannien hylder "Geopolitikens (militariserede) genkomst

Den 28. april 2022 (EIRNS) – Den multinationale militære sammenkomst den 26. april på den amerikanske Ramstein Air Base i Tyskland og dens opfølgning rækker langt ud over det globale NATO. Det er et direkte Globalt Imperium af de selvudnævnte, "regelbaserede", vordende verdensherrer. Vært var den amerikanske forsvarsminister Lloyd Austin, med det angivelige formål at koordinere militære våben til Ukraine mod Rusland, og deltagerne kom fra de fleste af de 40 inviterede nationer, herunder fra Afrika og Sydvestasien, foruden NATO- og ikke-NATO-medlemmer fra Europa [herunder Danmark – *red.*] Sådanne møder skal nu afholdes hver måned, og der blev således allerede i marts oprettet et ledelsesorgan i den amerikanske hærs faciliteter i Stuttgart, kaldet ECCU – European Control Center Ukraine.

Ramstein som sådan, der længe har været et center for logistik og drone-opstilling, er nu yderligere udbygget. Det optager et område på 1.400 hektar (næsten 5,5 kvadratkilometer) og tjener som hovedkvarter for de amerikanske luftvåben i Europa, Afrika og NATO's allierede kommando. Der er et medicinsk center med 4.400 sengepladser og et omfattende traume- og kirurgisk personale, som kan anvendes i krigssituationer. I Stuttgart, i hovedkvarteret for den amerikanske europæiske kommando, er ECCU-personalet blevet øget med personale fra 15 nationer.

Tyskland er en besat nation. I dag ratificerede Forbundsdagen den nye beslutning om, at Tyskland nu vil sende tunge våben til Ukraine, en forpligtelse, som den tyske regering havde

nægtet at påtage sig. Efter et voldsomt pres på kansler Olaf Sholz gav han dog sit samtykke i denne uge. Canada meddelte også i denne uge, at landet nu vil sende tunge våben til Ukraine.

I USA bebudede præsident Biden i dag en vidtrækkende forpligtelse til at levere våben, og opfordrede til en megapakke på 33 milliarder dollars (over fem måneder) til støtte for Ukraine: 20 milliarder dollars i militær bistand, 8,5 milliarder dollars i økonomisk støtte og 3 milliarder dollars i humanitær bistand.

Den britiske udenrigsminister, Liz Truss, satte ord på hele denne militære fremturen, *The Return of Geopolitics*, titlen på en tale hun holdt den 27. april ved Londons overborgmesters påskebanket. Hun sagde, at der skal være en ny "sikkerhedsarkitektur" til erstatning for FN, og hun leverede en vild svada om bl.a. nødvendigheden af et "frihedens netværk", der involverer AUKUS – Australiens, Storbritanniens og USA's forsvarsblok – Indo-Stillehavets QUAD (USA, Australien, Japan, og Indien,) og et G7 omdannet til et "Økonomisk NATO". Med hensyn til Kina sagde hun, at de der siger, at vi skal affinde os med "Kinas fremgang", tager fejl i alle henseender. Kinas fremgang er ikke uafvendelig!...

Præsident Putin advarede: "Lad mig endnu en gang understrege: Hvis nogen har til hensigt at gribe ind udefra og skabe en strategisk trussel mod Rusland, som er uacceptabel for os, skal de vide, at vores gengældelsesangreb vil være lynhurtige." Han udtrykte sig i en tale i Sankt Petersborg til et lovgivende råd på den nationale parlamentsdag.

Denne uges optrapning af konfrontationen markerer et nyt niveau af risiko. Det gør også Schiller Instituttets betydning for at fremme aktivering af dialog og handling, i retning af en ny arkitektur for fred og udvikling endnu vigtigere.

Der er imidlertid nye fornuftige stemmer, som bryder igennem

krigskampagnen,. I Sverige og Finland lyder der modstand mod at tiltræde NATO. I dag sagde lederen af Venstrepartiet i svensk radio "nej" til at tilslutte sig NATO og nævnte truslen om et atomopgør. Hun sagde, at der må være en folkeafstemning. I Italien har præsident Sergio Mattarella opfordret til en ny Helsinki-konference i samme ånd som det oprindelige møde i 1975, hvor man drøftede fælles grundlag for fred og sikkerhed i hele Europa.

Tåbelig orden

Lige så ond som den militære geopolitik er, lige så forfærdelige er illusionerne om økonomien. Økonomierne i det transatlantiske område er ved at forfalde under en "tåbelig orden". Selv de officielle regeringsstatistikker, der udkommer i dag, rapporterer, at USA's økonomi faldt med 1,4 % i løbet af de 12 uger fra januar-marts, på årsbasis af BNP. Der skete dog en bemærkelsesværdig vækst i den amerikanske import. Se på det fysiske sammenbrud! De amerikanske jernbaner er f.eks. så dårligt fungerende, at de ikke længere kan transportere varer efter planen. Siden 2016 er 45.000 job inden for jernbanesektoren blevet nedlagt, såvel som lokomotiver, rangerbanegårde osv., for midlertidigt at støtte Wall Street-aktionærernes værdier. Som følge heraf vil f.eks. gødning, selv om der er gødning på centrallageret, ikke nå frem til landmændene i tide til den nuværende afgrødesæson.

I Europa er der hysteri med krav om at stoppe importen af brændstof fra Rusland, selv om det vil få den konsekvens, at industrien, landbruget og alle vitale sektorer vil blive lukket ned. EU drøfter nu en sjette runde af sanktioner mod Rusland, da de fem andre ikke har virket, og en olie- og gasembargo er blandt forslagene.

Alt imens har verden desperat brug for foranstaltninger til at engagere al mulig og potentiel produktivitet til nødproduktion, så fødevarekrisen, behovet for sundhedspleje i forbindelse med en pandemi og meget andet kan imødegås.

Vejen ud af dette vanvid er beskrevet i Schiller Instituttets igangværende internationale underskriftsindsamling og i Schiller Instituttets politiske forslag af 28. marts, "LaRouche-planen for en ny international økonomisk arkitektur". Især vil de involverede principper blive diskuteret på en international dialog for unge den 7. maj, i erkendelse af at, som det hedder i invitationen, "verden desperat har brug for en ny generations politiske og moralske lederskab for at udstikke en ny kurs for menneskeheden". Kom i kontakt med os. Bliv i kontakt. Bliv aktiv.

Helga Zepp-LaRouche redegør i ChinaPlus Radio "World Today" for Tysklands beslutning om at bevæbne Ukraine

Den 27. april 2022 (EIRNS)–CHINA RADIO INTERNATIONAL: Du lytter til World Today... Tyskland har for første gang annonceret planerne om at levere tunge våben til Ukraine. Den tyske forsvarsminister Christine Lambrecht udtaler, at regeringen har godkendt leveringen af Gepard-kampvogne udstyret med luftværnskanoner. Beslutningen kommer samtidig med, at USA's forsvarsminister Lloyd Austin tirsdag afholdt samtaler med snesevis af NATO-medlemslandes partnere om krigen i Ukraine, på en amerikansk luftbase i det vestlige Tyskland.

Vi har nu Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, en tysk baseret tænketank, på linjen. Hallo, god eftermiddag. Mange tak, fordi du er her hos os.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja, goddag.

CRI: Den tyske kansler Olaf Scholz har faktisk i ugevis modstået opfordringer til Tyskland om at levere tunge våben til Ukraine. Han har antydnet, at et sådant skridt kunne udløse en direkte militær konfrontation mellem NATO og Rusland. Så med det i baghovedet, hvordan vil du anskue Tysklands seneste beslutning?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg mener, at det er en komplet katastrofe. Denne regering bringer den tyske befolknings liv og sikkerhed i fare. De har aflagt en ed, den tyske kansler og andre, om at de vil beskytte det tyske folks interesser og beskytte dem mod skade, og dette er en fuldstændig overtrædelse af denne ed. Det er ret sigende, at dette skete netop den dag, hvor Austin havde mødet på Ramstein [luftbasen] – det var en fuldstændig krænkelse af tysk suverænitet. Han holder hof, og denne beslutning fra den tyske regering, vil kun forlænge det ukrainske folks lidelser. De er kanonføde i en stedfortræderkrig mellem NATO, USA og Rusland; og det er klart, at holdningen fra disse menneskers side, er at kæmpe denne kamp til den sidste ukrainer.

Det er en komplet katastrofe, for da udenrigsminister Lavrov sagde, at dette kunne føre til Tredje Verdenskrig og en atomkrig, bliver udtalelsen latterliggjort af de tyske medier i tegneserier, som om det udelukkende er skræmmekampagner. Jeg mener, at vi befinder os i en meget, meget farlig situation.

CRI: Som vi hørte fra Lavrov, den russiske udenrigsminister, bør truslen om atomkrig bestemt ikke undervurderes. Men vi forstår, at Berlin i årtier faktisk har opretholdt en politik om ikke at eksportere våben til bestemte konfliktområder. Så hjælp os med at forstå, hvad er begrundelsen for denne politik? Og hvad er det nu for en krig, der foregår i Ukraine: Mener De, at det er rimeligt at sige, at Tyskland har opgivet denne politik?

ZEPP-LAROUCHE: Denne hændelse gør det meget tydeligt, at Tyskland er et besat land, at det ikke er suverænt, og det, man har set i de sidste dage i medierne og i partierne, er, at man i alle disse institutioner har atlantister, der har agiteret, og sagt: "Åh -Tyskland er ikke en pålidelig allieret". Men i virkeligheden gør denne forsyning af tunge våben, Tyskland til en deltager i krigen og dermed til et mål, hvis denne sag fortsætter med at eskalere.

En del af problemet er også EU, fordi Josep Borrell, som er den såkaldte "udenrigsminister", erklærede, at denne situation vil blive "afgjort på slagmarken". Han har aldrig nævnt ideen om diplomati eller at der skal forhandles. Det er fuldstændig vanvittigt at forsøge at løse konflikter i det 21. århundrede med krig! Det er vanvid! Jeg kan kun sige, at det er fuldstændig forrykt.

CRI: Så kritikere, herunder nogle embedsmænd i Ukraine, har beskyldt Berlin for at trække tiden ud med hensyn til at give Ukraine tunge våben og med hensyn til nogle af de andre mulige foranstaltninger, som f.eks. en mulig embargo mod Ruslands energiimport. Synes du, at den kritik, som jeg nævnte, er retfærdig over for Tyskland?

ZEPP-LAROUCHE: Virkeligheden er, at George Friedman, som er strategisk analytiker i USA, allerede i 2015 i en tale i Chicago sagde, at det tysk-russiske forhold er den eneste trussel mod USA, fordi kombinationen af tysk teknologi og kapital og russiske råstoffer og arbejdskraft ville være den eneste modvægt til USA. Nu er et resultat heraf, at dette forhold mellem Tyskland og Rusland fra nu af, er blevet fuldstændig ødelagt, og dette i lyset af Tysklands historie. Man må ikke glemme, at Rusland mistede 27 millioner mennesker under Anden Verdenskrig.

Ideen om at have en embargo mod russisk olie og gas er endnu mere vanvittig, for der er mange ledere i industrien, som har påpeget, at det ville betyde millioner af arbejdsløse, hele

industri sektorer ville bryde sammen; så det er virkelig en aggression mod tyske interesser, hvis sådanne krav stilles.

CRI: Så er Tyskland realistisk set i stand til at opretholde sine leverancer af tunge våben til Ukraine, hvis vi taler om et scenarie, hvor denne konflikt mellem Rusland og Ukraine bliver en langvarig krig?

ZEPP-LAROUICHE: Det er indlysende, at Tyskland har en betydelig våbenindustri, og de ville naturligvis være glade for, ligesom det militærindustrielle kompleks i USA, at levere disse våben. Men virkningerne for resten af økonomien – man har allerede massiv inflation i fødevarerpriserne og energipriserne; hvis dette fortsætter, vil man få socialt kaos. De fattigere dele af befolkningen, kan allerede nu dårligt klare sig til slutningen af måneden. Det er fuldstændig skandaløst, at der bruges milliarder og atter milliarder på våben, når der er en global hungersnød med 1,7 milliarder mennesker, der står over for at sulte ihjel. Jeg er virkelig oprørt, og jeg håber, at De kan høre det, for det må ikke ske! Det er virkelig noget, der skal ændres.

De mennesker, der er ansvarlige for dette, kan begå selvmord, hvis de ønsker det, men de har ikke ret til fuldstændig at presse Tyskland ud i en katastrofe.

CRI: Tror du i øvrigt, at præsident Putin har ret, når han for nylig på et møde med FN-chef António Guterres sagde, at denne stigende vestlige levering eller vestlige forsyning af tunge våben til slagmarkerne i Ukraine gør Kyiv, og gør Ukraine til en slags upålidelig partner ved forhandlingsbordet? Mener De, at han har ret i det?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, at Zelenskij i virkeligheden er en komplet marionet. Han er en skuespiller, og han afspiller manuskriptet, som er skrevet af britiske PR-firmaer, der i bund og grund fortæller ham, hvad han skal gøre, ligesom USA gør. Virkeligheden er, at hvis man ser på udtalelserne fra

Biden, Boris Johnson, Stoltenberg, har de ikke en eneste gang nævnt ordet "fredsforhandlinger". De siger udelukkende "flere våben, flere våben". Så jeg tror ikke, at det er Zelenskij, det er USA, NATO og briterne.

CRI: Jeg tror, at de fra Washingtons synspunkt kunne argumentere: "OK, vi sender vores diplomater tilbage til Kyiv, vi har udnævnt en ny ambassadør som USA's ambassadør i Kyiv": Det er et signal om, at amerikanerne er opmærksomme og tillægger diplomatiet større betydning.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg ville ønske, at dine ord passede, for jeg tror, at enhver fornuftig person i verden må være enig i, at vi er nødt til at få en afslutning på denne krig umiddelbart. Det ukrainske folk bliver slagtet, og jeg finder, at præsident Xi Jinping på Boao Forum fremsatte et meget vigtigt forslag om et globalt sikkerhedsinitiativ, som vi i stedet bør drøfte. Jeg tror, at verdens problemer er så store, at der er behov for en sådan global tilgang, og i den forbindelse kan situationen i Ukraine også afklares. For den er meget mere kompliceret. Det har ganske lidt med Ukraine at gøre. Ukrainerne er kanonføde i en geostrategisk konfrontation fra USA mod Rusland – og Kina i øvrigt.

CRI: Så vi forstår, at Rusland har suspenderet, eller er ved at suspendere leverancerne af naturgas til Polen og Bulgarien, efter at disse to lande har nægtet at betale for energileverancerne i russiske rubler. Forventer du, at Moskva vil foretage denne form for foranstaltninger mod flere EU-lande?

ZEPP-LAROUCHE: Vi skal huske, at den russiske handling er en reaktion på, at Vesten har konfiskeret russiske aktiver for 300 milliarder dollars, efter at de har frataget det afghanske folk 9 milliarder dollars. Så dollarsystemet anses ikke længere for at være sikkert, og derfor er Rusland og mange andre asiatiske lande, ved at foretage en omstilling og forsøge at skabe et alternativt finansielt system, baseret på

guld og andre råvarer. I øjeblikket er der massive aftaler mellem Rusland og Indien, Rusland og Kina og mange andre lande. Jeg tror, at hvis det skulle komme til en sådan embargo, eller en afbrydelse af olie og gas fra Ruslands side eller omvendt, mener jeg, at Rusland på sin vis, ville klare sig bedre end Tyskland! Tyskland og Europa ville havne i en reel økonomisk krise. Så de mennesker, der presser Tyskland og andre i denne retning, handler faktisk ikke i Tysklands eller de europæiske landes interesse.

CRI: Mange tak for Deres analyse. Det var Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, en tysk baseret tænketank.

<https://podcasts.google.com/feed/aHR0cHM6Ly9hZXpmbS5tZWxkaW5nY2xvdWQuY29tL3Jzcy9wcm9ncmFtLzQ2/episode/MV8yNzAyMzAw?ep=14>

Formand for Solidarité & Progrès, Jacques Cheminade fremsætter en erklæring om det franske valg

Solidarité & Progrès er Lyndon LaRouches tilknyttede politiske parti i Frankrig. Jacques Cheminade har været præsidentkandidat tre gange, men ikke ved dette valg.

PARIS, den 25. april 2022 (EIRNS)-Denne præsidentvalgkamp har fuldstændig forsømt det franske folks bekymringer og verdens udfordringer. Vores herskende klasser er ikke motiveret af den

almene interesse, fordi de tror, at de er de eneste indehavere af den legitime magt, som de har erobret ved tyveri, som de plejer, eller, inden for partisystemet, ved familie- eller administrativ arv. De har således ladet sig selv blive blinde og magtesløse.

Mad, bolig, belysning, opvarmning og transport til arbejdet: alt er blevet fordyret i Frankrig. I verden respekteres et Frankrig, der er underlagt NATO og er ude af stand til at gøre sine rettigheder gældende, ikke længere.

– Mens vi befinder os i en nødsituation, der nærmest svarer til en krig,

– mens en økonomisk omvæltning truer og en teknologisk omstilling uden fortilfælde er i gang,

– mens der kommer en folkelig vilje til forandring, genopretning og social retfærdighed til udtryk,

Ingen på landets officielle politiske scene har udarbejdet et sammenhængende alternativ.

Det er denne vilje, der er fordelt blandt vælgerne, som Solidarité & Progrès lytter til og forsøger at give et udtryk. At give folkets suverænitet tillid, håb og entusiasme tilbage, for at etablere et politisk projekt på højde med det verdensdrama, som vi kommer til at gennemleve. Uden eksklusivitet præsenterer vi sammen med [Georges Kuzmanovic' parti] Sovereign Republic, kandidater til parlamentsvalget, for at danne en spirende samling og en folkelig blok, der går ud over den splittelse, som stive ideologier og personlige ambitioner har skabt.

Med Jean Jaurès', Charles de Gaulles' og grundlovens præambel, som hidtil er blevet misbrugt, bekæmper vi det finansielle oligarki og dets militærindustrielle kompleks, som er vores virkelige fjende, ikke det ene eller det andet parti eller den ene eller den anden nation, uanset hvor vildledte de end måtte

være.

Frankrig har brug for pionerer, som i lyset af nutidens trusler og usikkerhed ser med fremtidens øjne.

Det er vores ambition at løfte alle individer af den menneskelige art op til menneskelig værdighed. Lad os ved at tage udfordringen op igen, finde frem til denne entusiasme, som er kærlighed til det smukke, det sande og det gode.

("Après le 24 avril: Donner un visage au bloc populaire", <https://jacquescheminade.fr/Apres-le-24-avril-donner-un-visage-au-bloc-populaire>)

Baggrund: Det virkelige nederlag i det franske valg bag Macrons falske sejr

PARIS, 25. april 2022 (EIRNS)– ... Macron blev genvalgt med 58,54% af de afgivne stemmer (18,7 millioner) over Le Pen, der opnåede 41,46% (13,2 millioner).

Som i de fleste EU-lande har vælgerne i stigende grad udtrykt dyb mistillid til en form for demokrati, der er ved at slå dem ihjel. De er vrede, bange og forvirrede. Skillelinjerne går ikke mellem venstre og højre. På Martinique og Guadeloupe og i mange andre franske regioner stemte de samme vælgere, som gav en stor sejr til "venstrefløjen" Mélenchon i den første runde den 10. april, i massevis på "det yderste højre" Le Pen i anden runde. Ikke af overbevisning, men for at fjerne det, som de anser for pesten, ved at stemme på koleraen.

For i virkeligheden er de samlede resultater ikke glørværdige for nogen af kandidaterne, selv om gevinsterne er imponerende for Marine Le Pen. For det første fordi 28 % (13,6 millioner) af de registrerede vælgere, ikke stemte, hvilket er den største andel af vælgere, der undlod at stemme i et præsidentvalg i 53 år. Dertil kommer, at 4,6 % (2,2 millioner) afgav en " blank " stemme (en tom kuvert eller en blank stemmeseddel), og 1,6 % afgav en stemme, der blev betragtet

som ugyldig eller ikke i overensstemmelse med reglerne.

Som dagbladet {Le Monde} skriver i dag: "Hvis vi lægger de ugyldige stemmesedler og den manglende stemmeafgivelse sammen, blev republikkens præsident genvalgt med kun 38,5% af stemmerne blandt de registrerede vælgere." Og tilsvarende ville Le Pen's andel kun tælle 27,3% . De samme beregninger for præsidentvalget i 2017 giver 43,6 % til Macron og 22,4 % til Le Pen. Kort sagt var de 5%, som Macron nu tabte (ned fra 45% til 38%), en gevinst for Le Pen (op fra 22% til 27%).

Hvis man imidlertid lægger de afholdte, de blanke stemmer og de ugyldige stemmer sammen, når man frem til 34,2 % (ca. 16,7 mio. vælgere), hvilket ikke er så langt fra Macrons 18,7 mio. og mere end Le Pens højeste antal stemmer nogensinde, nemlig 13,2 mio.

Naturligvis var EU-Kommissionens formand Ursula von der Leyen, blandt de første i går aftes til at lykønske Macron med hans "sejr".

Tegn på handlekraft, tegn på, at vi gør det rigtige.....

Ikke korrekturlæst

Den 21. april: Der viser sig afgørende muligheder for, at NATO's krig mod Rusland måske ikke vil medføre, at mere end en milliard mennesker vil blive dræbt af sult, hungersnød og kulde i år, og at en optrapning til atomkrig kan forhindres. Disse opstår, bestemt ikke på baggrund af de globale finansfolks møde i Washington i denne uge; ej heller på baggrund af militære begivenheder eller forhandlinger i

Ukraine.

Der foreligger erklæringer, og aktivt samarbejde fra nogle store nationer, om at øge fødevareproduktionen på trods af alt; og Schiller Instituttets verdensomspændende mobilisering bestræber sig på at inddrage i tusindvis af ledere rundt om i verden, for at skabe en ny strategisk og økonomisk udviklingsorden, før katastrofen rammer. Et direkte samarbejde mellem russiske gødningseksportører og Indiens landmænd, skaber på trods af krig og sanktioner der ødelægger russiske og ukrainske fødevarer til verden, udsigt til, at Indien i år kan øge hvede og ris eksporten betragteligt, selv om krig, gødnings inflation og mangel, truer med at udsætte en milliard mennesker for hungersnød. Indiens præsident Narendra Modi har erklæret, at hans land agter at gøre det.

Vores konference den 9. april, hvor 5.000 mennesker, rundt om i verden deltog for at blive klogere på en ny arkitektur for strategisk stabilitet og respekt for alle nationer og en LaRouche-plan for en ny arkitektur for økonomisk udvikling, udløser nu noget mere omfattende. Hundredvis af de mest indflydelsesrige af disse deltagere, mobiliseres nu til at udbrede andragenet, som konferencen samledes om, til at nå ud i regeringerne verden over.

I dag talte Kinas præsident Xi Jinping personligt i et internationalt forum i Kina, indgående om en ny verdensomspændende strategisk arkitektur, hvis karakteristika er som dem, der blev præsenteret den 9. april, dvs. uden kup, krige med regimeskift og ensidige sanktioner, baseret på FN's charter om rettigheder.

Regeringen i NATO-medlemslandet Tyrkiet, udtalte for første gang sandheden om, at "nogle lande i NATO" ikke ønsker forhandlinger, men ønsker at se krigen mellem Rusland og Ukraine fortsætte i lang tid. Det var ikke nødvendigt at nævne briterne og Biden-administrationen.

Dette er tegn på, at vi gør det rigtige.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, erklærede i en webcast i går: "Min mand var i meget lang tid overbevist om, at dette ikke er en kamp mellem nationer. Denne kamp udspiller sig mellem oligarkiet, de finansielle magter i City of London og Wall Street ... og folkets tarv. Så det er ikke en strid mellem USA og Rusland eller endog Europa – det er i virkeligheden et spørgsmål om oligarkiet mod almenvellet. Det er grunden til at han mente, at man havde brug for en magtfuld kombination af lande, der kunne modstå presset fra dette oligarki."

Dette oligarki var i stand til at udnytte en russisk sårbarhed – at blive direkte, strategisk truet fra Ukraine – til at fremtvinge den krig og den pludselige, alvorlige globale økonomiske straf og smerte, som nu eksisterer. Det er præcis, hvad de ønskede af deres "Great Reset", deres "Green New Deal".

Lyndon LaRouche advarede om dette allerede i 2011, da han pegede på dette oligarkis enorme boble af ubetalbar gæld. "Det meste af denne bailout-gæld, Wall Street-gælden, London-gælden," sagde LaRouche, "er absolut værdiløs. Den kan aldrig tilbagebetales. Den eneste løsning på denne sag var at føre denne krig. Hvis det Britiske Imperium kom ud som sejrherre i en sådan krig, med støtte fra USA, så ville de eftergive deres gæld, og de ville kunne fortsætte deres forretninger. Men verdens befolkning ville blive reduceret kraftigt på grund af sult, sygdom..." Han advarede om det igen i marts 2014, efter det anti-russiske kup i Ukraine, da han erklærede: "Ukraine er egentlig ikke den egentlige problemstilling. Det handler om at ødelægge, besejre Eurasien." https://archive.schillerinstitute.com/news_briefs/2014/0317-lyndon-russian_tv.html

På det årlige IMF/World Bank-møde for bankfolk og finansfolk i Washington i denne uge, drøftede de amerikanske og europæiske

bankfolk, at påføre Rusland maksimal smerte; men de bruger den krig, som de provokerede Rusland ind i, til at påføre smerten til hele verden. Som selv oligarkiets egne publikationer må erkende, betragter de fleste nationer i verden NATO's politik og krigen, som en katastrofe.

Vejen er åben for ethvert tænkende menneske, til at bidrage til at ophæve sanktionerne, afslutte krigen, skabe et nyt økonomisk udviklingsparadigme, som Lyndon LaRouche, utallige gange har formuleret det til så mange nationer, for at løse netop en sådan krise.

“Alt er afhængigt af menneskehedens velfærd”

Ikke korrekturlæst

Den 17. april (EIRNS) – Mens vi bevæger os fremad efter resultaterne af Schiller Instituttets konference den 9. april, ser vi med rette også tilbage for at få yderligere næring, klarhed og mod til de kampe, der ligger umiddelbart foran os i disse meget urolige tider.

I et interview den 8. marts i Pakistans TV “World Tonight”-program udtalte Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche: “Jeg tror, at det mest presserende spørgsmål er, at der internationalt finder en debat sted, med så mange kræfter som muligt om et nyt paradigme; at indføre en verdensorden baseret på FN-pagten, som bygger på de fem principper for fredelig sameksistens, hele den alliancefrie bevægelse, der lå til grund for Bandung-konferencen – disse ideer må genoplives hurtigst muligt. Jeg tror, at det især er de uafhængige lande som Pakistan og Indien – og på det punkt tror jeg, at de er

meget sammenlignelige lige nu – som kan tage stilling til, at systemet skal ændres, for det minder om før Første Verdenskrig: Hvis I fortsætter på denne måde, vil der ske en katastrofe. Er vi nødsaget til at gentage historien? Det tror jeg ikke.”

Nitten år tidligere, i maj 2003, var Lyndon og Helga LaRouche vendt tilbage til Indien for anden gang det år, for at deltage i en stor international konference, som Schiller Instituttet og “Center for Social Justice of India” var medarrangører af. I sin præsentation fremhævede Lyndon LaRouche temaet om den alliancefrie bevægelse og Bandung:

“Vi skal opnå det, som vi kæmpede for i Colombo, Sri Lanka, i august 1976. Vi skal genoplive ånden fra Bandung som en del af en international bevægelse. Vi må genoplive fællesskabet om en retfærdig, ny økonomisk verdensorden – Nu!

“Hvordan kan dette realiseres? Vi har brug for storskala-projekter, infrastrukturprojekter. Vi har brug for langsigtede aftaler mellem nationerne om handel. Vi har brug for faste vekselkurser i valutaerne. Vi har brug for renter på langfristede lån, som ikke er for høje: 1-2% simpel rente. Vi har brug for 25-50-årige aftaler og traktatmæssige aftaler mellem nationer om handel og udvikling. Vi behøver et valutasystem med mange af de gunstige aspekter fra Bretton Woods-systemet fra den umiddelbare efterkrigstid. Men denne gang kan USA ikke bestemme over det, som USA gjorde dengang... Vi skal have en alliance af nationer, som gør det. Vi må have en samordning af nationer til at overtage de internationale finansielle institutioner og reformere dem. Vi skal anvende regeringens magt til at sætte konkursramte systemer under konkursrekonstruktion. Vi må bruge regeringens magt og traktataftaler, til at skabe kredit- og kreditsystemer i stor skala, så disse potentialer kan realiseres.”

Hvad er så den såkaldte Bandung-ånd, som Lyndon og Helga LaRouche talte om? Det følgende er et uddrag af den

indonesiske præsident Sukarnos tale til Bandung-konferencen, som blev holdt den 18. april 1955 – i dag for 67 år siden.

“Måske er det nu mere end på noget andet tidspunkt i verdenshistorien nødvendigt, at samfundet, regeringen og statsmandskabet er baseret på det højeste moralkodeks og den højeste etik. Og i politiske termer, hvad er egentlig denne højeste moralske kodeks? Det er at underordne alting under menneskehedens velfærd. Men i dag står vi over for en situation, hvor menneskehedens velfærd ikke altid er det primære hensyn. Mange, der sidder på magtfulde positioner, tænker snarere på at kontrollere verden.

“Ja, vi lever i en verden af frygt. Menneskets liv i dag er gennemsyret og gjort bittert af frygt. Frygt for fremtiden, frygt for brintbomben, frygt for ideologier. Måske udgør denne frygt en større fare end selve faren, for det er frygten, der driver menneskene til at handle tåbeligt, tankeløst og risikabelt. Jeg beder Dem, søstre og brødre, om ikke at lade Dem styre af denne frygt i Deres overvejelser, for frygten er en syre, der ætser menneskets handlinger ind i besynderlige tendenser. Lad jer lede af håb og beslutsomhed, lad jer lede af idealer og ja, lad jer lede af drømme!...

“Kampen mod kolonialismen har været langvarig, og ved I, at der i dag er en berømt årsdag i denne kamp? På den attende april 1775, for blot 180 år siden, kom Paul Revere ved midnat ridende gennem New Englands landskab og advarede om de britiske troppers ankomst og om indledningen af den amerikanske uafhængighedskrig, den første vellykkede antikoloniale krig i historien...

“Ja, det skal give genlyd i al evighed, ligesom de andre antikoloniale ytringer, som gav os trøst og tryghed i de mørkeste dage af vores kamp, skal give genlyd i al evighed. Men husk, at den kamp, der begyndte for 180 år siden, endnu ikke er helt vundet, og den vil ikke være helt vundet, før vi kan betragte denne vores egen verden og fastslå, at

kolonialismen er død...

“Krig ville ikke kun betyde en trussel mod vores uafhængighed: den kan betyde civilisationens og endog menneskelivets endeligt. Der er en kraft løs i verden, hvis potentiale med hensyn til ondskab intet menneske virkelig kender. Selv i øvelser og forberedelser til krig kan virkningerne meget vel være ved at udvikle sig til noget af en ukendt rædsel.

“Hvad kan vi gøre? Vi kan udrette meget! Vi kan indgyde fornuftens stemme i verdensanliggenderne. Vi kan mobilisere al Asiens og Afrikas åndelige, moralske og politiske styrke på fredens side. Ja, vi! Vi, Asiens og Afrikas befolkninger, 1.400.000.000 mennesker, langt mere end halvdelen af verdens befolkning – vi kan mobilisere det, jeg har kaldt nationernes moralske vold til fordel for fred...

“Vores opgave er først og fremmest at søge at forstå hinanden, og ud fra denne forståelse vil der komme en større påskønnelse af hinanden, og ud fra denne påskønnelse vil der komme en kollektiv handling. Husk på ordene fra en af Asiens største sønner [Sun Yat-sen]: ‘Det er let at tale. At handle er svært. At forstå er det sværeste. Når man først har forstået, er det let at handle.’”

Anerkend de røde linjer, og indfør et nyt paradigme for verden

Ikke korrekturlæst

Den 18. april (EIRNS)-Det er slemt nok, at Vesten ignorerede

Ruslands røde linje mod NATO's udvidelse til dets grænser; men nærmest ingen i den officielle ledelse er tilstrækkelig ærlig og moralsk ansvarlig til at anerkende denne fejltagelse og påbegynde en ansvarlig adfærd. Nu er der flere røde linjer, der bliver overskredet. I denne farlige og grusomme situation, tæller de enkelte personer, der har karakter til at erkende de røde linjer, se det store billede og kæmpe for et nyt paradigme, uvurderligt meget i historien.

En af Ruslands nuværende røde linjer er, at der ikke må indsættes NATO- eller amerikanske styrker i Ukraine. Den 15. december 2021, fremsendte Rusland dette sikkerhedsforbehold skriftligt til Washington, Bruxelles og alle NATO-hovedstæder, men det blev fuldstændig ignoreret. Nu har flere kilder, herunder den fremtrædende Le Figaro-medarbejder Georges Malbrunot, rapporteret, at amerikanske Delta Force og britiske SAS har styrker i Ukraine, på trods af at Washington har afvist at have "no boots on the ground" dér.

I Washington opfordrer senator Chris Coons (D), nu indtrængende til at indsætte amerikanske tropper i Ukraine. Coons er en af Bidens kumpaner og sidder nu på det embede, som Biden tidligere havde i Delaware.

Biden, NATO's chef Jens Stoltenberg og den britiske premierminister Boris Johnson agerer alle for at forpurre enhver forhandling om en løsning mellem Ukraine og Rusland. EU-Kommissionens næstformand og udenrigspolitiske chef Josep Borrell har udtrykkeligt sagt, at der skal findes en "militær løsning". Han tweetede den 9. april efter et besøg hos præsident Zelenskij i Ukraine: "Denne krig vil blive afgjort på slagmarken."...

Rapporter sent i dag tyder på, at russiske styrker nu rykker kraftigt frem [i Mariupol] og andre steder i Donbas. Det Hvide Hus har meddelt, at præsident Biden vil afholde en telekonference om sagen den 19. april med europæiske ledere.

I dag opfordrede Schiller Instituttets formand Helga Zepp-LaRouche, der gennemgik disse faktorer, til, at flere fornuftige stemmer fra alle lande og kredse, træder frem for at sikre lederskab over for dette vanvid og i stedet mobiliserer for handlinger i overensstemmelse med et nyt paradigme for internationale relationer.

Som bekendt har millioner af mennesker i Vesten på grund af mediernes black-out, ingen anelse om, at der er en forhistorie med NATO's bevægelse østpå til Ruslands grænser, som går forud for det, som de får at vide er et "uprovokeret" russisk angreb på Ukraine den 24. februar. Men stanken fra løgnene i Washington, London og Bruxelles er så slem, at folk hurtigt kan blive klogere.

En anden rød linje, der bliver overskredet, er at Taiwan er en del af et-Kina, hvilket det globale NATO benægter, mens Washington hykler omkring det. I sidste uge anførte senator Lindsey Graham (R-SC) og Bob Menendez (D-NJ) en delegation af en række andre kongresmedlemmer om bord på et fly fra det amerikanske luftvåben til Japan, Australien og Taiwan. Graham mødtes med Taiwans præsident Tsai Ing-wen. Menendez og Graham anbefalede en AUKUS-militær opbygning af militæret (Australien, Storbritannien, USA) i Indo-Stillehavsområdet med henblik på at slå tilbage mod Kina. "Dette er en chance for demokratier til at stå op mod bøller, og du vil se en modreaktion imod bøllerne overalt i verden", erklærede Graham rasende.

I mellemtiden agerer Kina og Rusland i deres nationale økonomiske og strategiske interesser i fællesskab og i dybden. I dag mødtes præsident Vladimir Putin med sine øverste økonomiske ledere for at drøfte den russiske økonomi på en tv-transmitteret videokonference. Han sagde, at den "økonomiske blitzkrieg" med sanktioner mod landet har den alvorligste effekt på dens ophavsmænd i Vesten. I mellemtiden er Rusland fortsat med at sende hvede til udvalgte lande, herunder Tyrkiet, Egypten, Iran, Algeriet, Sudan og Kina. Den 17. april

meddelte Rusland også, at det vil øge mængden af gødning, som det vil afskibe, med 700.000 tons.

I Kina rapporterede statsrådet her til morgen om de økonomiske fremskridt i første kvartal med en samlet årlig stigning på 6,5 % i fremstillingssektoren og lignende foranstaltninger. I kampen mod COVID-19 er Kina nu ved at innovere foranstaltninger til det, der kaldes "lukket kredsløbsstyring" af produktionen på fabrikkerne. Arbejdstagere i lokalsamfund med aktiv SARS-CoV-2 virus, vil arbejde på fabrikkerne i en 14-dages periode under meget sikre og overvågede forhold, hvorefter de holder en pause og planlægger test og nye arbejdsacyklusser. Idéen er både at redde liv og at sørge for midlerne til at leve på samme tid, uden at der skal foretages nogen kompromiser.

Sammenlign denne situation med det åbenlyse sammenbrud og den manglende mobilisering af produktionen i det transatlantiske område, inden for de mest grundlæggende sektorer som energi, fødevarer og vand. Et eksempel fra den seneste tid gør det tydeligt. Union Pacific Railroad med base i Omaha, Nebraska, et af de vigtigste jernbaneselskaber for landbrugsstaterne fra Iowa til Californien og Texas, har meddelt CF Industries, et stort kvælstofgødningsselskab, at CF Industries er nødt til at reducere sine gødningstransporter med 20 % på jernbane, fordi Union Pacific ikke kan håndtere dem. Union Pacific forsøger at nedbringe sit eksisterende efterslæb af forsendelser af korn, ethanol og andre råvarer. Den amerikanske jernbanekapacitet har været underudviklet i årtier som følge af deregulering, privatisering og fusioner. Dette betyder en katastrofe for afgrøder og landmænd, hvilket CFI's præsident udtalte i en erklæring i sidste uge.

Kombineres forstyrrelsen med de massive konsekvenser af den vestlige tørke i Nordamerika, der påvirker Californien, gennem High Plains og ned til Mexico, er betingelserne for en fødevarerkrise for amerikanerne " på hjemmefronten" nært forestående. Der har været voldsomme brande i hvedeområderne i

Kansas og Texas, fordi det er så tørt. Årsagen er ikke klimaændringer: Det er årtiers manglende opbygning af vandinfrastruktur. Dette kan ikke bebrejdes Putin.

Således er de umiddelbare farer for atomkrig, langvarige geopolitiske stridigheder og økonomisk sammenbrud alle aspekter af opløsningen af et Wall Street/London-politisk system, hvis etablerede ledere kun repræsenterer deres eget værdiløse ego, og ingen andre. Situationen kræver, at ledere for det fælles bedste aktiveres, at der føres forhandlinger om den snarest mulige løsning i Ukraine og at der træffes samordnede foranstaltninger mod hungersnød, for at opfylde verdens sundhedsbehov og for at sikre fremtiden.

Panel 2: Sikkerhed: Tale af Jacques Cheminade, formand for Solidarité et Progres i Frankrig ved Schiller Instituttets videokonferenece: “Den Westfalske Fred: At undgå Thukydid-fælden”

I dette panel vil talerne diskutere, hvordan vi kan organisere en verden, hvor alle folkeslag og alle suveræne nationer kan leve og udvikle sig i et fredeligt og gensidigt fordelagtigt samarbejde. Vores indledende taler vil være Jacques

Cheminade. Jacques er formand for Solidarité et Progres i Frankrig og tidligere præsidentkandidat i Frankrig. Han vil tale om "Den Westfalske Fred: At undgå Thukydid-fælden".

Den Westfalske Fred: At undgå Thukydid-fælden

Trediveårskrigen, der begyndte i 1618, kostede mindst fem millioner mennesker livet. Det var en sand europæisk apokalypse. I dag sidder vi på en dommedagsmaskine. Vores udfordring er at stoppe den, før den ødelægger menneskeheden enten gennem en global økonomisk ødelæggelse eller en atomkrig.

Den løsning, som Den Westfalske Fred i 1648 gav på tidens grusomheder, bør være en inspiration for os til at skabe en fredsdynamik gennem en ændring af vores måde at tænke og handle på. Fordi den ikke blot afsluttede religionskrige og etablerede en ny form for fredsforhandlinger mellem stater, som man kan læse i alle historiebøger, men mere grundlæggende fordi den omhandlede agapē, det græske ord for forståelse, kreativ, tilgivende god vilje mod alle mennesker, i verdslig forstand.

I sit essay fra 2004, "Dialog mellem de eurasiske civilisationer: Jordens næste 50 år", fortæller Lyndon LaRouche os: Det implicitte grundlag for viden om kompetencen i vores valg ligger ikke i erfaringerne fra fortiden, men i kompetencen i vores erfaringer med fremtiden.

Ånden i Den Westfalske Fred er netop derfor en reference for os: den vedrører et menneskehedsbegreb, som endnu ikke eksisterede på det tidspunkt, men som ikke desto mindre var absolut nødvendigt at udtænke for at sætte en stopper for den gensidige ødelæggelse, der dengang fandt sted i et system med lose-lose-systemet. Det er vores udfordring i dag igen at se med fremtidens øjne.

For at give en fornemmelse af krigens grusomheder viser jeg her "Hængningen", fra en serie på 18 stik af Jacques Callot,

der går tilbage til 1633, kaldet "Krigens elendigheder og ulykker", hvor han skildrer, hvordan krigens vold og moralske nedbrydning berører både civile og soldater. Plyndringen af byen Magdeburg er et forfærdeligt eksempel på sådanne grusomheder: Efter at soldaterne havde indtaget den belejrede by på én dag, var kun 200 af de 1.900 bygninger ubeskadiget, og omkring firefemtedele af byens 25.000 indbyggere var døde.

Det tog derefter mere end fire års forhandlinger, mellem 1643 og 1648, at nå frem til en aftale gennem forskellige traktater, primært i Münster og Osnabrück.

De tre westfalske principper

Fred kræver, at der skabes internationale principper og love mellem nationalstaterne; den kan aldrig være en ren diplomatisk ordning inden for et eksisterende system.

Hvordan var det så muligt? Fordi den skabte en højere orden i forholdet mellem nationer og mennesker! Det er i bund og grund igen grunden til, at det skal være vores reference i dag. På den anden side holdt en ond krigsforkæmper og Global Britain-narkoman som Tony Blair en tale i Chicago i april 1999, hvor han afviste Vestfalen og fastholdt sin opfattelse af en morderisk liberal interventionisme mod nationalstaterne.

Lad os så se nøje på de tre westfalske hovedprincipper, og hvordan de fører til et win-win-system med gensidig udvikling, som dengang blev kaldt kameralisme, merkantilisme eller filadelphisme.

Artikel 1 angiver kernen i den westfalske filosofi: At der skal være en kristen og universel fred ... at hver part skal bestræbe sig på at skaffe den anden... den anden part fordel, ære og ære.

Det er helt i modstrid med det geopolitiske princip, ifølge hvilket hver spiller forsøger at drage fordel af alle gevinster på bekostning af de andre.

Artikel 2 skitserer:

Der skal både på den ene og på den anden side være en evig glemmel, amnesti og benådning af alt, hvad der er blevet begået siden begyndelsen af disse stridigheder, uanset hvor og hvordan fjendtlighederne er blevet udøvet, således at ingen af dem under noget som helst påskud skal udøve fjendtlighed, nære fjendskab eller forårsage nogen problemer for hinanden...

Dette er, hvad det betyder at "se med fremtidens øjne" og ikke gennem fortidens uendelige og selvdestruktive klager.

Derefter koncentrerer traktaten sig, før den afklarer territoriale krav, om at tage fat på den økonomiske ruin, som alle var på vej ned i. De insolvente og ulovlige gælds- og finansielle fordringer, der er identificeret som potentielle årsager til den evige krigsdynamik, sorteres og afvikles, hovedsagelig ved gældseftergivelse (artikel 13 og 35-39) eller forhandlet omlægning af gæld (artikel 48). I artikel 37 hedder det bl.a:

Kontrakter, udvekslinger, transaktioner, forpligtelser, traktater, der er indgået ved tvang eller trusler og ulovligt afpresset af stater eller undersætter ... skal annulleres og ophæves på en sådan måde, at der ikke længere skal foretages nogen undersøgelse efter dem.

Artikel 40 tilføjer:

... og dog er de pengesummer, som under krigen er blevet udtrukket i god tro og med god vilje som bidrag for at forhindre større ulemper for bidragyderne, ikke omfattet af denne artikel.

Det er ånden i Glass-Steagall-loven mod det, som Roosevelt kaldte pengemagere og bankstere.

Ånden i Agapē

Lad mig kort tilføje noget. Det er den samme ånd, som Martin

Luther King legemliggjorde i sin berømte politiske prædiken, der blev holdt i Dexter Avenue Baptist Church i Montgomery, Alabama: "Elsk dine fjender", inspireret af Matthæusevangeliet. Han understregede:

"Langt fra at være et fromt påbud fra en utopisk drømmer, er dette bud en absolut nødvendighed for vores civilisations overlevelse... En anden ting, som et individ må gøre i forsøget på at elske sin fjende, er at opdage det gode element i fjenden; og hver gang du begynder at hade denne person og tænker på at hade denne person, så indse, at der er noget godt der og se på disse gode sider, som vil opveje de dårlige sider..."

Og så: "Der er en anden grund til, at du skal elske dine fjender, og det er fordi had forvrænger den hadendes personlighed."

Det, som Martin her udtrykker i sin dybeste form, er et princip, som deles af de bedste af alle civilisationer i vores menneskehedshistorie, når man er engageret i at forbedre et menneske ved at ændre hans eller hendes måde at tænke og handle på, og dermed forbedre sig selv.

Det er vores udfordring at organisere den anden i Den Westfalske Freds ånd. Inspireret af Nikolaus af Cusa har I hørt Helga Zepp-LaRouche udfordre os til at nå op på niveauet for modsætningernes sammenfald. At skabe fred er ikke at løse tingene sammen med en ven, men at organisere en fjende på et højere niveau af tænkning og handling end det niveau, hvor konflikten opstod – hvorfra det bliver muligt at være fælles om at gøre det gode sammen.

Det er netop her, at Den Westfalske Fred fører til opblomstring af den menneskelige kreativitet i det fysiske univers. Hvis freden skal opretholdes og udvikles, må den baseres på en stigning i den menneskelige produktivitet i forbindelse med opdagelsen af nye fysiske principper, der

anvendes i form af teknologier, som sikrer bedre sociale livsbetingelser for alle. Dette blev opnået i både Tyskland og Frankrig under bidrag fra de kreative hjerner i anden halvdel af det 17. århundrede, især Gottfried Wilhelm Leibniz. I Frankrig, omkring Académie des Sciences, er det kendt under navnet "colbertistisk" merkantilistisk økonomi. I Tyskland skabte den kameralisme: forbedring af den nationale regering samtidig rettet mod at øge udbyttet af landbrug, produktion og socialt ansvar, langsigtet økonomisk vækst til gavn for alle.

Det er vigtigt at understrege her, at Leibniz i sin Novissima Sinica fra 1697 udviklede det koncept, at Vesten og Østen på det eurasiske kontinent skulle udveksle det bedste fra hver af dem, forpligtelsen til videnskab og teknologisk udvikling i Vesten og principperne for en harmonisk social udvikling i Kina. Der fandt ganske vist nogle udvekslinger af stor værdi for begge parter sted, men projektet som en drivkraft i retning af universel enhed blev blokeret.

Er det ikke netop det, der ikke har været muligt dengang, der er vores westfalske udfordring for os alle i dag? Jeg er glad for, at formålet med vores konference netop er dette: enhed uden ensretning, udveksling af det bedste fra os alle for at sikre freden gennem den fælles udvikling af vores menneskelige potentialer i universet, ud over det, vi kender, og ud over det, vi kender.

Leibniz skrev i sin Codex Juris Gentium:

Et godt menneske er et menneske, der elsker alle, så vidt fornuften tillader det. Velgørenhed er en universel velvilje, og velvilje er vanen til at elske det gode eller til at ville elske det gode. Kærlighed betyder altså at glæde sig over de andres lykke... lykke hos dem, hvis lykke behager os, bliver til vores egen lykke.

Nogle vil kalde det "utopisk". De tager dødeligt fejl. Dødeligt, fordi alternativet er at falde i Thukydides-fælden,

den geopolitiske opfattelse, at en aftagende magt nødvendigvis konfronteres med en opstigende magt, og at det betyder krig. Det var det, der ødelagde Sparta og Athen i de peloponnesiske krige. Det, der truer med at ødelægge os nu, ville være langt værre, fordi det denne gang er på hele menneskehedens niveau, udstyret med destruktive finansielle algoritmer og atomvåben. Det er en dødskultur. Vores er en livskultur til gavn for det fælles bedste og fremtidige generationer.

Kun ét ord til sidst. Xi Jinping er en dedikeret læser af Leibniz, og websiderne Ai Sixiang (glad for at tænke) er en platform for kinesisk engagement i fremtiden. Det, som Europa har skabt, herunder USA's forfatning, er den anden grund til, at vi er her.

Lad os så være glade for at være anderledes, men med den samme westfalske drivkraft til enhed for at reparere og genopbygge vores så umiddelbart truede verden.

**Panel 1: hovedtale af Dennis
Small ved Schiller
Instituttets videokonferenece
For at etablere en ny
sikkerheds- og**

udviklingsarkitektur for alle nationer den 9. april 2022

Jeg er meget glad for at være her i dag blandt denne fremragende gruppe af internationale tænksomme aktører eller aktive tænkere, som er samlet for at udarbejde løsninger på verdens problemer. Problemerne er virkelig store. Jeg kommer til at tænke på, hvad Ramsey Clark engang sagde om det, der gjorde Lyndon LaRouche så farlig for hans fjender i det internationale finansielle etablissement, nemlig at hans organisation var en "frugtbar idémotor".

Og det er igen i dag præcis det, der gør os til en så stor en trussel mod det eksisterende finansielle etablissement med centrum i London og en vigtig gren i Wall Street. Det haster nu med at få gang i disse motorer for at håndtere en krise af en størrelsesorden, som vi ikke har set siden Den sorte Død i det 14. århundrede.

Vi kigger f.eks. i retning af en global hungersnød, hvor det for blot et par måneder siden blev anslået til at 235-250 millioner mennesker ville dø af sult i løbet af dette år, men nu er de bedste vurderinger – og de er desværre præcise – at så mange som 1 milliard mennesker meget vel kan dø af sult i år.

Det er en ottendedel af den menneskelige befolkning. Situationen i bestemte lande, især i Mellemøsten og Nordafrika, er slem på grund af deres ekstreme afhængighed af import. Ved at afskære den russiske og ukrainske eksport gennem disse supersanktioner der er blevet anvendt – de to lande har tilsammen en tredjedel af al den hvede, der handles på verdensmarkederne – rammes især Afrika og Mellemøsten endnu hårdere.

Energisituationen er endnu værre. Det rammer Europa særlig

hårdt. Europa er fuldstændig afhængig af russisk eksport af olie og gas. Tyskland, den mest industrialiserede af Europas nationer, får 24 % af sin samlede energiforsyning fra russisk gas og olie, som det fremgår af grafikken på skærbilledet. Men dette rammer ikke kun Afrika, det rammer ikke alene Tyskland. Disse supersanktioner, der kommer oven på et igangværende sammenbrud af hele det globale finanssystem, berører hele verden.

Det, vi nu har at gøre med, som I kan se ved at kigge på Lyndon LaRouches berømte Triple Curve, tredobbelte kurvefunktion, som giver en idé om forholdet mellem væksten i finansielle spekulative aktiver og det fysiske økonomiske sammenbrud nedenunder. Det ses, at dette problem faktisk begyndte med et kollaps i vækstraterne i den fysiske økonomi tilbage omkring 1971, da det flydende valutakurssystem blev indført internationalt. Bretton Woods-systemet med faste valutakurser, der blev indført af Franklin Delano Roosevelt, blev skrottet, og det åbnede dørene for en flodbølge af spekulation, som i dag har skabt en boble af derivater, der er på et sted mellem 1,5 og 2 billioner dollars.

Det der er sket, som man kan se på den anden version af denne tredobbelte kurve, er, at oven på dette igangværende sammenbrud har vi haft en nedgang pga. pandemien, som forårsagede frygtelige kriser i hele verden. Oven i det var der en yderligere forværring af den forsætlige afindustrialisering, der blev indført efter COP26-mødet og miljøpolitikken på internationalt plan generelt.

Og nu er der så en tredje tilbagegang af en dramatisk art med de sanktioner, der er blevet indført internationalt. Så siden 1971, da det flydende valutakurssystem blev indført, var det begyndelsen til enden på det, der i virkeligheden var Glass/Steagall-systemet internationalt, som adskilte produktiv anvendelse af valuta og kredit fra spekulative aktiviteter. På internationalt plan taler vi om et system med faste valutakurser; i USA er det Glass/Steagall-systemet. Det er det

samme med hensyn til de økonomiske grundprincipper.

Lad mig gå over til spørgsmålet om, hvordan vi løser dette problem, for jeg mener, at det er det, som vores opmærksomhed og vores diskussion virkelig skal fokuseres på. Vi har sammensat et program til at løse denne krise globalt, til at skabe en ny økonomisk arkitektur med udgangspunkt i LaRouches grundlæggende økonomiske politik, der er centreret omkring hans Fire Love. Se, det man begynder med, og man er altid nødt til at begynde med dette, er den fysiske økonomi. Ikke de finansielle aspekter, men den fysiske økonomi.

Hvis man ser på kombinationen af Rusland, Indien og Kina – hvad Primakov kaldte den strategiske trekant – kan man se, at disse tre nationer i sig selv, som alle bliver angrebet og ødelagt af de spekulative angreb fra London og Washington og de politiske angreb og også de militære angreb, tilsammen udgør 38% af verdens befolkning; de producerer 42% af hveden, 66% af stålet. 45% af de nye atomkraftværker der bygges. Det er ikke sådan, at de kan fungere på en selvstændig måde, men de har et meget godt grundlag for at bryde med det spekulative system og etablere – og dette er det andet punkt i vores forslag – en fælles valuta, der indledes mellem disse nationer, som ville etablere en fast valutakurs indbyrdes og med en absolut barriere mellem dem og det spekulative dollarsystem.

Der har været mange diskussioner i finansielle kredse på internationalt plan om, hvordan man kan gøre dette. Ville den blive bakket op af guld, af råvarer, af hvad? Det vigtigste, der gør en valuta værdifuld, er, at den er bakket op af realkredit, der udstedes i en produktiv retning. Jeg vil gerne citere for jer, hvad Lyndon LaRouche sagde om dette på et seminar den 29. juni 2005 i Berlin. Han sagde:

“Regeringers og ledende institutioners populære opfattelse af penge er vanvittig, når man ser på virkningerne af begrebet, og den måde det anvendes på. Pengenes værdi bør bestemmes ud

fra et videnskabeligt princip, ikke et regnskabsprincip. Og det videnskabelige princip er, hvad der er en fysisk forsvarlig bestemmelse af regeringernes vilje og evne til at skabe kredit på lang sigt til udvikling af deres økonomier og deres produktivitet. Viden om regeringens vilje og kompetence til at skabe værdi, til at skabe rigdom og til at have tilstrækkelig velstand til at tilbagebetale den gæld, som man skaber, rettidigt. Dette er et fysisk spørgsmål, ikke et regnskabsrelateret spørgsmål.”

Jeg mener, at dette er afgørende for opgaven med at sammensætte en sådan fælles blok og en valuta, der kan understøtte den med hensyn til dens fysiske økonomiske kapacitet.

For det tredje skal de nationer, der er en del af denne genopretning af de fysiske økonomier ved at bryde med det synkende Titanic, etablere nationale valutaer med faste valutakurser, ikke en flydende valutakurs, som åbner døren for spekulation med dollaren, og forsvare den med valutakontrol. Brug dette til at etablere hamiltonisk kredit udstedt til produktive aktiviteter af præcis den slags, som Lyndon LaRouche netop beskrev. Behovet for en sådan fuldstændig mur mellem den spekulative økonomi og den produktive økonomi er kernen i en ordning af Glass/Steagall-typen.

Med dette på plads som en byggesten eller et udgangspunkt har vi så kravet om de tre RIC-nationer [Rusland, Indien, Kina], som erindres var starten på BRIC efter RIC, og derefter BRICS [Brasilien, Rusland, Indien, Kina, Sydafrika]. De burde udvides ved at låne kapital til produktive aktiviteter til udvikling af Den tredje Verden, udviklingssektoren. De fleste nationer i udviklingssektoren vil være meget glade for at tilslutte sig en sådan ordning, fordi de bogstaveligt talt bliver dræbt af politikken fra det synkende, selvdestruerende, transatlantiske finanssystem.

Det er ekstremt vigtigt som et femte punkt, at USA og de

europæiske nationer kan tilbydes denne type ny mekanisme. Det er det, som Lyndon LaRouche altid havde foreslået; en fire-magts-aftale mellem Rusland, Indien, Kina og USA. I forbindelse med forslag som f.eks. Kinas Bælte- og Vej-Initiativ tilbydes USA og Europa at tilslutte sig disse aktiviteter, som naturligvis vil være til gavn, ikke for Wall Street eller City of London, men for befolkningen og industrien i hele den pågældende region. Det er ikke en så stor ændring for USA. Det betyder udelukkende, at man skal vende tilbage til Alexander Hamiltons principper, som vores amerikanske system for politisk økonomi faktisk blev grundlagt på.

Endelig, og for det sjette, foreslår vi, at denne nye orientering, denne tilgang til øst-vest-samarbejde med henblik på win-win-udvikling anvendes på Ukraine; det måske vanskeligste problem på planeten. Ukraine er blevet ødelagt af 30 års liberal økonomisk politik, ikke kun af krigen. Det har betydet, at landets befolkning er faldet med en tredjedel, at arbejdsstyrken er styrtdykket, at arbejdsstyrken i fremstillingsindustrien er gået ned med 25%.

Og dette i en økonomi, som havde været en af de mest avancerede industrielt udviklede økonomier med højteknologi, rumfart og andre kapaciteter, atomkraft osv. Og naturligvis den berømte sorte muldjord, der sørgede for udvikling af landbruget. Alt dette skal genopbygges, og det må ske i et fælles samarbejde mellem øst og vest. På denne måde vil Ukraine ikke blive udløseren for en potentiel atomkrig, men en reorganisering omkring det westfalske princip om, at den andens fordel skal være grundlaget for løsningen af hele jordens problemer. Vi må tage udfordringen med Ukraine op, ikke fordi den er let, men fordi den er svær.

Jeg takker Dem.

**Behovet for et nyt paradigme.
Åbningstale af Helga Zepp-
LaRouche, Schiller
Instituttets grundlægger
og international præsident,
ved Schiller Instituttets
videokonfernece
For at etablere en ny
sikkerheds- og
udviklingsarkitektur for alle
nationer den 9. april 2022**

Kære konferencedeltagere fra hele verden! Det der bringer os sammen her i dag, med deltagere fra over 60 lande fra fire kontinenter, er vores dybeste bekymring over, at selve menneskehedens eksistens er i alvorlig fare. Formålet med vores konference er at gøre de stadig mere omfattende samfundsmæssige kræfter i verden opmærksom på, at der på grund af faren ved den nuværende eskalerende strategiske konfrontation snart kunne opstå en fuld militær konfrontation mellem NATO og Rusland, som kunne føre til en verdenskrig, der efter al sandsynlighed ville betyde menneskehedens udslettelse i en efterfølgende atomvinter. Formålet med vores konference er derfor at demonstrere på den mest kraftfulde måde, at der

findes et umiddelbart tilgængeligt alternativ, et nyt paradigme, som kan lægge denne dødelige trussel bag os og indlede en ny æra i menneskehedens historie i overensstemmelse med menneskehedens sande natur som den eneste hidtil kendte art, der er i stand til at ræsonnere.

Denne fare for nævnte store krigsfare begyndte ikke den 24. februar i år. Som min afdøde mand Lyndon LaRouche forudsagde med forudseenhed i august 1971, efter at Nixon havde erstattet Bretton Woods-systemets faste valutakurser med flydende valutakurser, at en fortsættelse af denne pengepolitik – hvis den ikke korrigeres – uundgåeligt ville føre til en ny fascisme og en ny verdenskrig. Og 50 år senere er det præcis, hvor vi befinder os lige nu. Den akutte fare for krig, den større krig, skyldes at det transatlantiske neoliberale finanssystem allerede var på et fremskredent stadium af sammenbrud, med en hyperinflationær eksplosion af et håbløst bankerot system, før krigen i Ukraine begyndte.

For at forstå de virkelige årsager til krisen i Ukraine må man gå tilbage til årsagerne til, at den store historiske chance, der eksisterede efter Sovjetunionens opløsning for at etablere en ægte fredsordning, som vi foreslog med programmet for den eurasiske landbro dengang, blev forpasset. Et godt udgangspunkt, et vindue til at få et indblik, er et dokument, der oprindeligt blev lækket til New York Times af en whistleblower i marts 1992, og som blev kendt som Wolfowitz-doktrinen, der blev skrevet i ånden fra det tidligere Project for a New American Century. Dokumentet fastslog, at en del af den amerikanske mission ville være at sikre USA's rolle som den eneste supermagt i den post-sovjetiske verden, der ville have tilstrækkelig militær magt til at afskrække enhver nation eller gruppe af nationer fra at udfordre USA's forrang. Den 8. marts 1992 skrev New York Times: "[D]et er Pentagons hidtil klareste afvisning af kollektiv internationalisme, den strategi, der opstod efter Anden Verdenskrig, da de fem sejrsmagter søgte at danne et FN, der kunne mægle i konflikter

og overvåge voldsudbrud.”

Wolfowitz-doktrinen var den egentlige årsag til, at det løfte, som udenrigsminister James Baker ved tre forskellige lejligheder i februar 1990 gav Gorbatsjov om, at NATO ikke ville udvide “en tomme mod øst”, ikke blev holdt. Wolfowitz-doktrinen, der var baseret på det angloamerikanske særlige forhold, var det grundlæggende aksiom for en hel række politikker der fulgte, begyndende med den såkaldte “chokterapi” til de IMF-støttede liberale reformer i Rusland i 1990’erne, som i lyset af Ruslands rigdom på råstoffer og videnskabelige ekspertise udtrykkeligt havde til formål at eliminere en potentiel fremtidig konkurrent på verdensmarkedet, og som reducerede Ruslands industrielle kapacitet fra 1991-1994 til kun 30 %. Det var grundlaget for de forskellige interventionskrige i Irak, bombningerne mod Jugoslavien, krigene mod Afghanistan, Libyen og Syrien samt de fem NATO-ekspansioner mod øst.

Putins tale på sikkerhedskonferencen i München i 2007 var en dramatisk protest mod indførelsen af den unipolære verden, som i det væsentlige forblev lige så ubesvaret som de forskellige definitioner af “røde linjer” vedrørende Ruslands centrale sikkerhedsinteresser, indtil den seneste til USA og NATO, som Putin fremsatte den 17. december. Konflikten mellem påstanden om at opretholde en i det væsentlige unipolær verden og fremkomsten af en multipolær verden, som var det naturlige resultat af Kinas økonomiske fremgang, BRI’s tiltrækningskraft for over hundrede lande, det strategiske partnerskab mellem Rusland og Kina og senest mange lande, såsom Indien, Pakistan, Brasilien, Sydafrika og andre lande, der nægter at blive inddraget i den geopolitiske konfrontation mellem Vesten og Rusland og Kina. Denne konflikt er kernen i den nuværende fare.

Det er forfærdeligt, at vi har en krig midt i Europa, men det var krigene i Irak, Afghanistan, Libyen, Syrien, Yemen osv. også, men de fandtes næsten ikke i nyhederne. Og var der nogen

der troede, at det russiske militær kunne have draget andre konklusioner, da de så indførelsen af stadig hårdere sanktioner, gennemførelsen af diverse Rand-tænk tanksscenerier og koret af vestlige politikere om at "knuse" den russiske økonomi, "knuse" Putin, "knuse" det russiske system, den største atommagt på planeten? Og nu, efter at forhandlingerne mellem de russiske og ukrainske delegationer i Tyrkiet havde nået et første håbefuldt skridt, bruges billeder af krigens grusomheder, uden blot et minut af princippet om uskyldsformodning indtil det modsatte er bevist, til at indføre yderligere sanktioner, udvisning af diplomater og en åbenlys trussel om at ruinere Rusland.

Politikken er åbent rettet mod et regimeskifte i et forsøg på at gøre ikke blot Putin, men også hele Rusland til en paria blandt nationerne i en ubestemt fremtid, udelukke landet fra FN's Sikkerhedsråd, ja, endog FN og G20, hvilket vil ødelægge disse institutioner. Det vil medføre en fuldstændig politisk og økonomisk afkobling mellem Vesten og Rusland og Kina. Denne politik har allerede gjort og gør ødelæggende skade på den fysiske økonomi på verdensplan, de såkaldte forsyningskæder, og den bringer antallet af potentielle ofre for en global hungersnød op på 1 milliard mennesker, dvs. en ottendedel af hele menneskeheden! Der er allerede hungerprotester i mange lande i Mellempøsten, Afrika og Latinamerika! I mellemtiden truer inflationen i priserne på fødevarer, energi og råvarer med at halvere industriproduktionen i mange lande. Der truer massearbejdsløshed og et totalt sammenbrud i kaos.

Et nyt system er allerede ved at opstå, centreret omkring Kina og BRI, Rusland, Indien og andre. Der er mange nye strategiske tilpasninger på vej; SCO, BRICS, OIC, Kina-forbindelserne, de mange forbindelser mellem det globale syd. Men selv opfattelsen af en multipolær verden løser ikke problemet, fordi den stadig indebærer faren for en geopolitisk konfrontation: Vi har brug for en markant og pludselig ændring i den måde, vi organiserer vores anliggender på. Den må starte

med en ærlig, entydig erkendelse af, at en fortsættelse af den nuværende politik risikerer en konflikt, hvor der ikke ville være nogen vinder. Derfor er der behov for en ny fredskonference i traditionen fra den Westfalske Fred.

Erkendelsen af at den eneste mulighed, der var tilbage, var at føre fredsforhandlinger, gik op for de stridende parter efter 150 års religionskrig i Europa, hvoraf Trediveårskrigen kun var kulminationen; da de indså, at ingen ville være tilbage i live til at nyde sejren, hvis krigen fortsatte. I dag, hvor mange byer i en atomkrig ville være døde i løbet af få timer, ville resten af menneskeheden lide og sygne hen i en atomforurenede verden, indtil enten alt liv ophører, eller de få ulykkelige overlevende ville overveje, hvorfor menneskeheden ikke var i stand til at forhindre sin egen ødelæggelse.

Derfor må der straks indkaldes til en krisekonference i den Westfalske Freds ånd, hvor "For fredens skyld skal alle forbrydelser begået af den ene eller den anden side tilgives og glemmes", og "For fredens skyld skal al politik tage hensyn til den andens interesser".

Der må være en hensigt om at skabe en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til sikkerhedsinteresserne for hvert enkelt land på planeten. Der skal øjeblikkeligt indføres en våbenhvile. Og der skal skabes et nyt kreditsystem til erstatning for det bankerotte finansielle system, som er den egentlige årsag til krigsfaren. Det skal være baseret på principperne i det oprindelige Bretton Woods-system, som det var tiltænkt af FDR, men som på grund af hans tidlige død aldrig blev gennemført.

Disse principper, som Lyndon LaRouche skitserede i et "Udkast til aftalememorandum mellem USA og U.S.S.R.", der blev offentliggjort den 30. marts 1984, efter at Sovjetunionen havde afvist præsident Reagans tilbud om at samarbejde om at gøre atomvåben forældede ved hjælp af teknologiske midler, er

stadig absolut gyldige i dag. I dette memorandum hedder det:

“Artikel 1: Generelle betingelser for fred

“Det politiske grundlag for varig fred må være: a) Den ubetingede suverænitet for hver enkelt og alle nationalstater, og b) Samarbejde mellem suveræne nationalstater med henblik på at fremme ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologiske fremskridt til gensidig fordel for alle og enhver.

“Det mest afgørende træk ved den nuværende gennemførelse af en sådan politik for varig fred er en dybtgående ændring i de monetære, økonomiske og politiske relationer mellem de dominerende magter og de relativt underordnede nationer, der ofte klassificeres som “udviklingslande”. Medmindre de uretfærdigheder, der hænger tilbage i kølvandet på den moderne kolonialisme, gradvist afhjælpes, kan der ikke blive nogen varig fred på denne planet. For så vidt som USA og Sovjetunionen” – i dag Den Russiske Føderation og Folkerepublikken Kina – “anerkender, at fremskridt i den produktive arbejdskraft på hele planeten er i deres og begges vitale strategiske interesser, er de to magter i denne grad og på denne måde bundet af en fælles interesse. Dette er kernen i den politiske og økonomiske politik, som er uundværlig for at fremme en varig fred mellem disse to magter.”

Forpligtelsen til at engagere sig i et globalt program til udryddelse af fattigdom, som det f.eks. er skitseret i Schiller Instituttets rapport “The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge” eller Kinas forslag om et samarbejde mellem Bælte- og Vej-Initiativet, USA’s Build Back Better-program og EU’s Global Gateway-program, kan blive det egentlige udviklingsmæssige grundlag for en global sikkerhedsarkitektur. Ukraine kan i stedet for at være kanonføde i en geopolitisk konfrontation udgøre en bro mellem Europa og de andre eurasiske nationer.

I lyset af den nuværende og den fremtidige fare for pandemier må der opbygges et moderne sundhedsvæsen i alle lande. I betragtning af den hungersnød, der truer 1 milliard mennesker på livet, og den forventede befolkningstilvækst skal regeringerne træffe hasteforanstaltninger for at fordoble verdens fødevareproduktion for at sikre en sund kost for alle mennesker.

Folkeretten, som den udviklede sig på baggrund af den Westfalske Fred og blev fastlagt i FN-pagten, skal genindføres uden begrænsninger. De fem principper for fredelig sameksistens skal være retningslinjerne for samarbejdet mellem alle nationer.

Den nuværende eksistentielle krise har vist, at menneskeheden har en fælles fremtid eller ingen, og at vi må sætte den fælles menneskeheds interesse før alle nationale interesser, og at alle nationale interesser fra nu af må være i samhørighed med hele menneskehedens interesse.

Det er et udtryk for vores menneskelige civilisations rigdom, at den har skabt forskellige kulturer. Vi må fremme dialogen mellem de bedste traditioner fra disse kulturer, de smukkeste frembringelser inden for videnskab og kunst, som et bevis på menneskets unikke kreativitet og på den måde skabe en ny renæssance, der vil indlede en ny æra for menneskeheden.

Vi vil erstatte had og fordomme mod andre kulturer, som kun eksisterer, hvis vi ikke kender dem, med en nænsom kærlighed til hele menneskeheden, fordi den er det mest værdifulde gode i det kendte univers.

Zepp-LaRouche: "Ukraine en bro – frem for et redskab"

Den 1. april – Der er et nyt system på vej frem i hele verden. Det er faktisk ikke en reaktion på "Ukraine/Rusland-konflikten eller andre" aktuelle begivenheder." Det vil, hvis det lykkes, hverken have karakter af "multipolaritet" eller "unipolaritet".

Denne forhåbningsfulde udsigt til et nyt system er en reaktion på det, som Lyndon LaRouche ofte, i midten af 1990'erne, betegnede som "afslutningen på en 650-årig historisk cyklus". Dette var en 100-årig overgang, der begyndte med, at Englands Edward III i 1343 afviste sin gæld til finanshusene Bardi og Peruzzi (for at redde deres sjæle fra åger og beslægtet skændig praksis), til Europas død og genfødsel efter 100 år med ødelæggende pest i storbyerne, elendighed, overtro og krig, ved hjælp af Firenze-koncilets renæssance i 1439, hvis ekstraordinære og kreative virkning på menneskeheden, bragte menneskehedens fremskridt videre, med mange tilbageslag, frem til i dag.

Firenze-koncilet og den nye måde at organisere samfundet på, som det var udtryk for, blev i vid udstrækning gennemført takket være kardinal Nikolaj af Cusas arbejde. Cusa var ikke blot grundlæggeren af den moderne europæiske videnskabelige metode; hans metode til at tænke og udøve diplomati, kaldet "Modsætningernes sammenfald", som er beskrevet i hans værk "Om den lærde uvidenhed", er den samme metode, som Helga Zepp-LaRouche anvender i dag til at skabe grupperinger på vegne af definitionen af en virkelig menneskelig fremtid.

Modsætningernes sammentræf er faktisk et højere princip for verdensordenen og er hverken "unipolær" eller "multipolær". Den store opgave, som civilisationen står over for i dag, er at sikre den uomstuelige ret og udføre en nations pligt til at

øge den materielle velstand for hvert enkelt individ og den stadig større menneskelige befolkning ved hjælp af universel tilgang til teknologiske fremskridt og universel uddannelse uden ondskabsfulde, affolkende sanktioner mod de fattige. Det er skillelinjen mellem vores retmæssige fremtid og udslettelse, sandsynligvis termonuklear udslettelse.

Helga Zepp-LaRouches optræden i dag i CGTN's program " Dialog Weekend ", på tærsklen til topmødet mellem Kina og EU, definerede i løbet af tre minutter skitsen af en alternativ politisk mulighed og faktisk en afvisning af geopolitikken – en ny global handlingsplan til overvejelse for alle topmødedeltagerne og underforstået, for befolkningerne i deres respektive nationer.

Som svar på det første spørgsmål, der blev stillet hende, erklærede fru Zepp-LaRouche: "EU skrev på forhånd på sin webside ... at de ønskede, at Ukraine-spørgsmålet (skulle være) praktisk talt det eneste spørgsmål (på topmødet), og at de ønsker, at Kina skal mægle og påvirke Rusland. Men jeg mener, at det er meget klart, at Kina ikke ønskede at tage parti. Men i betragtning af at EU's økonomi er i frit fald, faktisk med akkumuleringen af Covid og nu sanktionerne, er Europa slet ikke i en stærk position.

"Og jeg tror, Kina har en opfattelse, som jeg mener, egner sig til en mæglerrolle, og det er præsident Xi Jinpings idé om en fælles fremtid for den samlede menneskehed. Jeg mener, at dét er det vigtigste budskab lige nu, da vi befinder os i en situation, der strategisk set er farligere end under Cubakrisen, og derfor er det, vi virkelig har brug for, og jeg tænker, at Kina ville være i en enestående position til at opnå dette, nemlig at foreslå en ny international sikkerhedsarkitektur, som vil tage hensyn til alle verdens landes interesser.

For årsagen til, at vi har Ukraine-krisen, er på grund af NATO's ekspansion mod øst i 30 år, som Vesten ikke engang

ønsker at diskutere længere, men spørgsmålet er, hvordan vi kommer ud af det.

“Vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur, og jeg har foreslået, at den skal være i traditionen fra den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års religionskrig i Europa. Og situationen i dag, i lyset af faren for atomkrig, er langt farligere end dengang. Og jeg tænker at europæerne fuldstændig ignorerer den kendsgerning, at der er ved at opstå et nyt system baseret på Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), BRICS, kombinationen Rusland-Indien-Kina.

Indien har nægtet at lade sig trække ind i USA's lejr, men ønsker også at forblive neutralt. Og jeg tror, at den eneste måde, hvorpå vi kan komme ud af dette, er, hvis europæerne, og endelig også USA, vil forstå, at det er i deres egen interesse at samarbejde med Bælte- og Vej-Initiativet om at løse de virkelige problemer, som vedrører hele menneskeheden, nemlig at pandemien ikke er overstået.

“Vi har en fødevarekrise. Jeg mindes, at en kinesisk økonom for nylig sagde, at som følge af sanktionerne mod Rusland risikerer en milliard mennesker at dø af sult i år. Hvis Kina ville spille en mæglerrolle og sige, at alle disse problemstillinger skal adresseres samtidig, så kan Ukraine blive en bro i stedet for at være et geopolitisk redskab mellem EU og Rusland, det kunne blive en bro i samarbejdet på det eurasiske kontinent.”

I dialogen med Zepp-LaRouche, deltog professor John Gong fra “University of International Business and Economics”, som er velkendt af medlemmerne af Schiller Instituttet. Han påpegede, efter at have diskuteret, hvad han troede, at EU's ledere ville ønske at diskutere vedrørende Ukraine, at “vi er nødt til at tale om en principiel neutralitetsholdning. Det betyder, at jeg f.eks. vil foreslå (at Kina) afholder sig fra at sælge våben og fra at bidrage med noget som helst til militæret i kampen mod Ukraine. Det er det første princip. Det

andet er, at Kina bør spille en mere proaktiv rolle som mægler i forbindelse med en våbenhvile, som mægler i en politisk løsning i Ukraine. Og for det tredje vil jeg stadig holde fast i opretholdelsen af almindelige handelspositioner. Fordi – dette er meget vigtigt. Historisk set dræber sanktioner på lang sigt faktisk flere mennesker end krig ... i dette tilfælde kan vi se udsigten til, at mennesker vil dø, ikke kun i Ukraine.

Jeg har den hypotese, at hvis det internationale samfund undlader at gribe ind, vil det største antal mennesker i denne krig sandsynligvis være mennesker uden for Ukraine. Med andre ord, hvis vi ser på priserne på korn, priserne på fødevarer, priserne på fødevarer i Mellemøsten, f.eks. i Nordafrika og (andre) afrikanske lande, har disse høje priser som følge af krigen tydeligvis konsekvenser og følgevirkninger for en stor del af udviklingslandene. Så jeg mener, at det er meget vigtigt at opretholde disse normale handelsforbindelser....”

I modsætning til dette perspektiv fra Firenze og dets opfattelse af menneskeheden står “Det nye Venedig” af den store affolkning, som fejlagtigt kaldes (Great Reset) “Den store Nulstilling”. “Økonomiske lejemordere”, som f.eks. den stedfortrædende nationale sikkerhedsrådgiver for international økonomi Daleep Singh, som er blevet udsendt for at true Indien. Ifølge Pakistans premierminister Imran Khan er de også på vej efter ham.

Victoria Nuland, Ukraines kagemonster, var også i gang med at lave noget skidt i Sri Lanka, alt sammen inden for de sidste 72 timer. Ifølge premierminister Khan, der står over for en mistillidsafstemning i weekenden, har USA gjort det klart, at han skal forlade sit embede, eller hans nation endnu en gang vil blive udsat for “Bhutto-behandlingen”. Dette henviser til den begivenhed i 1976, hvor Henry Kissinger lod den daværende premierminister Zulfikar Ali Bhutto vide, at hvis Pakistan ikke ville opgive deres fuldt udbyggede atomenergi-program, hvilket Bhutto faktisk nægtede at gøre, ville han som

gengældelse “statuere et forfærdeligt eksempel med ham”.

Med Bhuttos egne ord, smuglet ud af hans dødscelle: “Dr. Henry Kissinger, USA’s udenrigsminister, har et brilliant intellekt. Han sagde til mig, at jeg ikke skulle fornærme USA’s efterretninger ved at sige, at Pakistan havde brug for oparbejdningsanlægget til sine energibehov. Som svar sagde jeg til ham, at jeg ikke vil fornærme USA’s efterretninger ved at diskutere Pakistans energibehov, men at han på samme måde ikke bør fornærme Pakistans suverænitet og selvrespekt ved at diskutere dette anlæg i det hele taget...” Kissingers trussel blev faktisk ført ud i livet, og Bhutto blev henrettet – men ikke besejret.

Atomprogrammet blev stående. Men i dag, i en mere kompleks verden og over for en muterende global pandemi, der potentielt er lige så dødelig som byldepest, må der dannes en højere enhed mellem Pakistan, Indien, Kina, Rusland og andre nationer, herunder et USA, der er befriet fra City of London, gennem den form for dialog, som Helga Zepp-LaRouche fører på CGTN.

Denne dialog, der er opdelt i tre emner, sikkerhed, økonomi og udvikling, vil blive foretaget på Schiller Instituttets konference om at udarbejde en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer den 9. april i år. Den avancerede praksis for medborgerskab i en verdenskrisetid begynder med deltagelse i og organisering af denne begivenhed, der finder sted om tre dage, og som starter nu.

LaRouches plan for en ny

international økonomisk arkitektur.

Inkl. Udkast til plan for genopbygning og udvikling af Ukraine

Den 28. marts 2022 – Det følgende er en foreløbig udgave af et politisk forslag fra Schiller Instituttet, som blev udarbejdet og skrevet af en arbejdsgruppe fra Executive Intelligence Review, bestående af Claudio Celani, Richard Freeman, Paul Gallagher, Marcia Merry-Baker, Dennis Small og Karel Vereycken.

Resumé af handlingsplanen

Udviklingen i 2022 til dato har gjort det helt klart, at Lyndon LaRouches forudsigelser i det sidste halve århundrede om det uundgåelige sammenbrud af det finansielle system med flydende valutakurser efter Bretton Woods var rystende præcise. Verdensproduktionen af fysiske økonomiske basale varer er styrtdykket; hyperinflation af finansielle aggregater har udløst kraftigt stigende priser på forbrugs- og produktionsvarer, hvilket har gjort dem utilgængelige for en stor del af menneskeheden; handelskrig under dække af sanktioner er brudt ud på verdensplan; og pandemier af gamle og nye sygdomme har allerede direkte og indirekte kostet omkring 18 millioner mennesker livet. En global hungersnød er nært forestående.

De politiske ledere og massemedierne i Vesten giver patetisk Vladimir Putin skylden for alt dette – og mere til. Men den egentlige, underliggende årsag er det årtier lange fald i menneskehedens “potentielle relative befolkningstæthed”, som

helhed – LaRouches metode til at måle et samfunds evne til at reproducere sig selv på et stadigt stigende niveau af velfærd, videnskab og klassisk kultur for en voksende befolkning – et sammenbrud, der er resultatet af den nedskæringspolitik, som City of London og Wall Street gennem et halvt århundrede har påtvunget os.

Den mekanisme, gennem hvilken denne politik i dag føres til sin “endelige afvikling”, er en radikal afkobling af verdensøkonomien i to bittert modsætningsfyldte blokke – en militariseret NATO-dollarblok og Bælte- og Vejblokken – som begge er tiltænkt at blive kastet ud i et inferno af affolkning og krig, meget muligt inklusive termonuklear krig.

Det er særligt sigende og forfærdeligt, at de spirende Bælte- og Vejforbindelser via jernbane, der strakte sig fra Kina gennem Rusland og ind i Europa, er blevet næsten fuldstændig afbrudt af de igangværende sanktioner og krigen.

Det er nu også på tide, at Lyndon LaRouches programmatisk løsning på denne krise bliver helt og aldeles indlysende, og at der handles derefter, over hele jorden – mens der stadig er tid til at gøre det. I modsætning til Londons malthusianske afkobling af verdens fysiske økonomi, må verdens nationer i stedet kobles sammen igen omkring et program for økonomisk vækst og sikkerhed for alle og enhver, en ny international arkitektur for sikkerhed og udvikling.

Det væsentlige i denne programmatisk politik blev fastlagt af LaRouche i hans Fire Nye Love fra 2014, som er lige så gældende i dag, som da de blev udformet for otte år siden (se boks 1 nedenfor). Under de nuværende omstændigheder med den åbenlyse “totale krig”, som det finansielle etablissement fører mod Rusland (og snart Kina), og som omfatter alle de væsentlige kendetegn ved strategisk tæppebombning af fjendtligt territorium, er det nødvendigt med en omgående handlingsplan, der er centreret omkring disse Fire Love:

1. Fysisk økonomi: Rusland har allerede vedtaget krigsøkonomiske foranstaltninger for at forsvare sin grundlæggende nationale kapacitet og garantere selvforsyning med de vigtigste økonomiske livsfornødenheder. Den "strategiske trekant" bestående af Rusland, Indien og Kina vil imidlertid være endnu mere effektiv til at opfylde de væsentlige fysisk-økonomiske behov hos deres fælles befolkning, som udgør 38% af verdens samlede befolkning, hvis de arbejder sammen. Denne RIC-kombination – som var den oprindelige kerne i det, der senere blev til BRICS-landene – producerer 43 % af verdens hvede, 23 % af naturgassen, 66 % af stålet og enorme mængder af råstoffer af afgørende betydning. De har også kapaciteter i verdensklasse inden for kerneenergi, jernbaner og andre infrastrukturer, rumforskning og andre avancerede teknologier (se tabel 1).

Tabel 1: RIC's fysiske økonomi, udvalgte parametre (kommer senere)

På trods af mangler i visse økonomiske sektorer (værktøjsmaskiner og andre kapitalgoder, lægemidler, fly osv.) er RIC'erne stærkt positioneret med hensyn til den fysiske økonomi til at etablere en "regional blok, der enten opererer uden for eller parallelt med det eksisterende IMF-system", som Lyndon LaRouche anbefalede for år tilbage. Alliancen mellem Kinas Bælte- og Vej-Initiativ (BRI) og den russisk ledede Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) er allerede en operationel hjørnesteen i et sådant foreslået nyt arrangement.

2. Fast valutakurssystem: Handel og produktive investeringer inden for en sådan blok vil finde sted ved at etablere et fast valutakursforhold mellem deres valutaer med et lille spænd for midlertidige udsving. Denne ordning vil udelukke enhver indtrængen af spekulative finansieringsstrømme i dollar eller relaterede finansielle bevægelser. Pariteterne mellem deres respektive valutaer vil således ikke længere have noget forhold til det spekulative system med flydende dollarkurser, men vil blive fastlagt direkte af aftaler mellem regeringer og

dermed ikke af det manipulerede spekulative "marked".

Der vil også blive forhandlet om en regional fælles valuta for at lette international handel, investeringer og afvikling af konti – med en guldunderstøttet renminbi som en fremtrædende løsningsmodel. Dette vil gøre det muligt at "forhandle en række langfristede sæt af beskyttende traktat-aftaler på lang sigt om kredit, told og handel mellem en række førende nationer", som LaRouche skrev i 2004 (se boks 2, vedlagt dette dokument).

3. Fuldstændig kapital- og valutakontrol og målrettet kredit: Hvert af landene vil også etablere en fuldstændig beskyttet national valuta og et nationalt banksystem, hvilket kræver: fuldstændig kapital- og valutakontrol; en fast valutakurs i forhold til andre valutaer (som angivet i punkt 2); og udstedelse af målrettet, produktiv kredit med lav rente til prioriterede projekter. I Ruslands tilfælde ville en guldunderstøttet rubel (eller en ny "stærk rubel") opfylde disse krav på en eksemplarisk måde; guldunderstøttede valutaer kunne også indføres i Kina og Indien, og dette kunne udvides til den fælles valuta.

Tiden med høje renter for at tiltrække "carry-trade"-spekulative finansielle strømme fra udlandet vil blive bragt til et brat ophør. I et land i udviklingssektoren har en sådan streng adskillelse mellem den beskyttede, produktionsbaserede nationale valuta og den spekulative London-orienterede internationale dollar den samme funktion som Glass/Steagall-bankadskillelsen i USA. Dette er en forudsætning for at etablere en Hamiltonisk nationalbank til at organisere udstedelsen af nye, lavt forrentede, produktive kreditstrømme til højteknologiske sektorer i nationens fysiske økonomi – "et massivt supplement af langfristet kredit til kapitaldannelse med indledende vægt på kapitaldannelse i den grundlæggende økonomiske infrastruktur", med LaRouches ord.

4. RIC-plus: RIC-nationerne vil udgøre den grundlæggende kerne

i en ny international arkitektur, som vil være åben for alle nationer, der er villige til at deltage på grundlag af sådanne sunde fysisk-økonomiske principper. Der er næppe tvivl om, at de fleste nationer i udviklingssektoren vil finde denne nye arkitektur langt mere fordelagtig for deres egne behov, end den ødelæggelse som det bankerotte transatlantiske finanssystem nu pålægger dem, og de vil hurtigt orientere sig mod en sådan foranstaltning. En mulig umiddelbar udviklingsblok er Shanghai-samarbejdsorganisationen eller SCO (Kasakhstan, Kirgisistan, Pakistan, Tadsjikistan og Usbekistan, ud over Rusland, Indien og Kina), som nogle førende eksperter har anset for at være tilstrækkelig bred til at fungere som en mulighed for at iværksætte et nyt guldbaseret monetært system uden dollar, baseret på en traktat mellem de lande, der har taget initiativ til det.

Den massive eksport af kapitalgoder til udviklingslandene vil være af central betydning for RIC-blokkens produktive ekspansion. Store infrastrukturprojekter i disse lande vil også være en integreret del af den økonomiske genopretning i verden. Langfristede, lavtforrentede kreditter til sådanne aktiviteter vil blive udstedt i den nye fælles RIC-valuta, på samme måde som renminbi allerede anvendes af BRI i dag, blot i langt større omfang. Kreditter til avancerede teknologiske produktive økonomiske aktiviteter – til forskel fra spekulative aktiviteter – er ikke inflationære og tilbagebetales bekvemt gennem den produktivitetsforøgelse, som sådanne investeringer vil medføre.

5. USA og Europa skal tilslutte sig Bælte & Vej: Det vil være af særlig betydning at få såvel USA som de europæiske nationer med i dette nye sæt af internationale aftaler. Det amerikanske og europæiske folk og deres økonomier vil klare sig langt bedre i forbindelse med RIC og Bælte- og Vej-Initiativet, end under det afindustrialiserings- og affolkningsregime, som de nu står overfor under det nuværende bankerotte britisk styrede system. Lyndon LaRouche omtalte denne politik som en alliance

mellem fire magter (Rusland, Indien, Kina og USA), som alene ville have den nødvendige styrke til at gøre en ende på det Britiske Imperium en gang for alle. For at gøre dette kræver det udelukkende, at USA vender tilbage til sit forfatningsmæssige formål, herunder det amerikanske økonomiske system, som Alexander Hamilton var banebrydende for, og at suveræne nationer i Europa handler på samme måde.

6. Genopbyg Ukraine gennem øst-vestligt samarbejde: Det umiddelbare fokus for et sådant økonomisk samarbejde til gavn for alle vil være Ukraine. Det, der i dag er en blodig slagmark, ville blive en model for øst-vest-samarbejde. Den engang så magtfulde ukrainske økonomi – ødelagt af 20 års økonomisk liberalisme efter uafhængigheden; efterfulgt af endnu en forringelse efter det vestligt ledede Maidan-statskup i 2014; og nu hærget af krig – kan genopbygges og genoplives ved hjælp af fælles bestræbelser. Ukraine vil blive omdrejningspunktet for transit via Bælte & Vej fra Kina til hele Europa og genopbygge Ukraines engang så magtfulde videnskabelige, tunge industri- og landbrugssektorer til gavn for hele verden.

Ovennævnte seks foranstaltninger udgør ikke en langsigtet strategi, ej heller er de et forslag på mellemlang sigt. De er en kortsigtet handlingsplan, der er nødvendig for at standse den massive økonomiske ødelæggelse, der allerede er i gang, stoppe de geopolitiske drevne krige og skabe den nødvendige arkitektur for en fremskyndet vækst og udvikling af alle nationer.

Boks 1: LaRouches "Fire Nye Love"

Den 8. juni 2014 skrev Lyndon LaRouche et dokument med titlen "De fire nye Love til at redde USA nu! Ikke en mulighed: En omgående nødvendighed", som understregede følgende fire politiske krav:

1. Den øjeblikkelige genindførelse af Glass/Steagall-loven,

der blev indført af den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelt, uden ændringer, hvad angår handlingsprincippet. Det betyder, at hele den spekulative finansboble skal gennem en konkursbehandling.

2. En tilbagevenden til et system med et topstyret og grundigt defineret nationalt banksystem, som specificeret af USA's første finansminister, Alexander Hamilton.

3. Formålet med brugen af et sådant føderalt kreditsystem er at skabe en højproduktiv udvikling i forbedringer af beskæftigelsen; med den ledsagende hensigt at øge den fysisk-økonomiske produktivitet og levestandarden for personer og husholdninger.

4. Vedtage et fusionsdrevet "lynprogram" for at fremme de fundamentale gennembrud inden for videnskab, som ubegrænset økonomisk vækst og udvikling kræver.

LaRouche-planen fortsætter med følgende kapitler:

- 1. Sanktioner afkobler verdensøkonomien og fører den ud mod afgrunden**
- 2. Sanktioner fremskynder det transatlantiske finansielle sammenbrud**
- 3. Udkast til plan for genopbygning og udvikling af Ukraine**

En pdf af hele rapporten findes nedenunder.

Udkast til en plan for at genopbygge og udvikle Ukraine

Følgende er det sidste kapitel fra (Link:) LaRouches plan for en ny international økonomisk arkitektur

Fred gennem udvikling er kodeordet for politikken for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, og det skal anvendes umiddelbart i forbindelse med genopbygningen af et neutralt Ukraine efter krigen.

Selv om omfanget af ødelæggelserne som følge af den

igangværende krig er ukendt på nuværende tidspunkt, er det en kendsgerning, at Ukraines økonomi kan og bør genopbygges og omdannes til en førende videnskabelig-teknologisk avanceret økonomi som et knudepunkt mellem den østlige og vestlige del af Eurasien. Det kan hæve sin levestandard og sin arbejdsstyrkes kognitive og kreative evner, samtidig med at det afviser City of London-IMF's destruktive rådgivning, som har ført landet til tre årtiers økonomisk ødelæggelse. Det kan genopbygges ud af de murbrokker, som den nuværende krig efterlader i sit kølvand.

Ukraines iboende potentiale er stort. Landet har historisk set haft en kvalificeret og produktiv arbejdsstyrke med kvalifikationer i verdensklasse inden for en række områder. Det har et betydeligt industrielt bælte i regionen mellem og inklusive Dnipropetrovsk-regionen og Donetsk Folkerepublikken (tidligere Donetsk-regionen i Ukraine), som har produceret mere end en tredjedel af Ukraines samlede industrielle udbytte. (I denne undersøgelse betragter vi den omstridte Donetsk Folkerepublik [D.P.R.] og Luhansk Folkerepublik [L.P.R.], hvis nøjagtige status vil blive fastlagt ved fredsforhandlinger, og Ukraine som en del af den samordnede region, der skal udvikles). Ukraine har design- og maskinfabrikkerne Juzhmash og Juzhnoye, der er involveret i produktion af rumfartøjer, raketter og støbegods, og Antonov Aeronautics, der er specialiseret i fragtfly, som alle kunne udvides til at producere rumrelaterede køretøjer, men en del af dem kunne ombygges til at fremstille f.eks. laserværktøjsmaskiner.

Landet er udstyret med 20 % af jordens "sorte muld", der kan producere rigeligt med hvede, korn og mange andre landbrugsafgrøder, både til eget brug og til eksport til hele verden. Landets jernbanenet er gammelt og nogle steder nedslidt, men det kunne opgraderes til at omfatte elektrificerede højhastighedstog eller magnetiske svævebaner, idet man udnytter dets privilegerede centrale geografiske

beliggenhed til hurtigt at transportere varer og mennesker nord-syd og øst-vest gennem hjertet af Eurasien, et centralt led i Bælte- og Vej-Initiativet. Ukraine er faktisk det perfekte omdrejningspunkt for at erstatte det nuværende globale paradigme for økonomisk sammenbrud og krig, med en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der er baseret på princippet om fred gennem udvikling.

Tredive års ødelæggelse

Efter Sovjetunionens opløsning i 1991 erklærede Ukraine sig uafhængigt den 24. august 1991, men dets "uafhængighed" blev kortvarig. Med det samme kom en sværm af økonomer fra IMF, Wall Street og City of London og gennemtvang en politik med privatisering, lukning af fabrikker, fyring af arbejdere osv. Økonomen Dr. Natalia Vitrenko, formand for Ukraines progressive socialistiske parti (PSPU), dissekerede resultaterne af denne destruktive politik på en konference den 13.-14. april 2013, hvis tale blev gengivet i EIR-magasinet den 3. maj 2013. Vitrenko berettede: "Hvor Medens Ukraine tidligere havde 16 store værktøjsmaskinfabrikker, som producerede 37.000 værktøjsmaskiner i 1990, er der nu kun tre tilbage, som knap nok er på benene; de producerer kun 40 værktøjsmaskiner om året."

Vitrenko bemærkede endvidere, at hvis man sammenligner niveauet i 2012 med 1990, så var Ukraines elproduktion efter 22 år faldet med 35 %, dets stålvalseproduktion var faldet med 57 %, og dets traktorproduktion var kollapsede med 94,3 %. I løbet af disse år med pengepolitisk "uafhængighed" mistede Ukraine 12 millioner arbejdspladser, og befolkningen blev gradvist fattigere.

Et vendepunkt i Ukraines historie indtraf i slutningen af 2013: Den ukrainske præsident Viktor Janukovitj besluttede den 21. november at undlade at underskrive en associeringsaftale om frihandel med EU, og han overvejede andre alternativer for Ukraines udvikling. Den 3.-6. december aflagde Janukovitj et

statsbesøg i Beijing. Her mødtes han med den kinesiske præsident Xi Jinping og forpligtede Ukraine til at tilslutte sig Bælte- og Vej-Initiativet, hvis oprettelse Xi havde annonceret blot tre måneder tidligere den 7. september i Kasakhstan. Den 5. december kommenterede det kinesiske udenrigsministerium mødet: "Ukraine har engang skabt vigtige forbindelser mellem de østlige og vestlige civilisationer, og ligger på den vej som den kontinentale bro over Eurasien skal passere. Ukraine er klar til at deltage i opbygningen af "Silkevejens Økonomiske Bælte". Den kinesiske part udtrykker tilfredshed med dette og er parat til at drøfte relevant samarbejde med den ukrainske side."

Kina og Ukraine underskrev en strategisk partnerskabsaftale, og Kina indvilligede i at investere 8 milliarder dollars i Ukraines økonomi, ifølge Ukraine Monitor fra 6. december 2013.

Samarbejde med Rusland var også på dagsordenen. Den daværende russiske vicepremierminister, Dmitrij Rogozin, havde etableret en arbejdsgruppe om russisk-ukrainsk industrisamarbejde, der involverede militær og fælles rumproduktion, som blev konsolideret med Rogozins rundrejse fra 1.-3. december til industriområdet i Dnepr-bugten, der kulminerede med et møde med Ukraines daværende premierminister Mykola Azarov.

Disse udviklingsperspektiver var mere, end det forfærdede britiske og amerikanske etablissement kunne tolerere, og de gik "live" med gamle kapaciteter i Ukraine, herunder Victoria Nuland, den daværende amerikanske viceskatssekretær for europæiske og eurasiske anliggender, og netværkene omkring tilhængere af den pro-nazistiske kollaboratør Stepan Bandera, som blev indsat for at optrappe vold og kaos for at vælte Janukovytsj-regeringen – hvilket det lykkedes dem at gøre den 24. februar 2014. Den på forhånd udvalgte Arsenij Jatsenjuk blev indsat som premierminister den 27. februar 2014 på Victoria Nulands opfordring for at genindføre City of London-IMF-politikken, der havde anstiftet så megen ødelæggelse og

lidelse i Ukraine i 21 år.

Mellem 2012 og 2019 faldt Ukraines samlede arbejdsstyrke med 3,96 mio. arbejdstagere eller med 18,6 %; arbejdsstyrken inden for landbruget faldt med 486.000 arbejdstagere (med 13,9 %); arbejdsstyrken inden for industrien faldt med 884.000 arbejdstagere (med 26,4 %); og arbejdsstyrken inden for fremstillingsindustrien (en del af industriarbejderne) faldt med 443.000 arbejdstagere (med 19,5 %).

I 1992 havde Ukraine en samlet befolkning på 51,9 mio. mennesker. I 2012 var den faldet til officielt 45,4 millioner, selv om økonomen Vitrenko oplyste, at det faktiske tal dengang var 39 millioner. I 2020 var det officielle befolkningstal 41,4 millioner, inklusive befolkningen i Donbas (men med Vitrenkos justering ville det være tættere på 35 millioner). Efter officielle standarder har Ukraine haft den største befolkningsnedgang af alle europæiske lande mellem 1992 og 2020, og alt dette skete før den russiske militæroperation i Ukraine den 24. februar 2022. Nu er der yderligere ca. 4 millioner ukrainere, som er emigreret til udlandet, og et ukendt antal, der er blevet internt fordrevet.

At vende processen, at genopbygge Ukraine

Ukraine kan tage nogle afgørende skridt som en del af en ny international økonomisk arkitektur, som præsenteret tidligere i dette dokument.

For det første bør Ukraine i første omgang lægge den største vægt på at genopbygge og udvikle sin produktive arbejdsstyrke. I en webcast den 7. december 2012 sagde økonomen Lyndon LaRouche følgende: "Vi har én befolkning på denne planet, og vi har brug for hvert eneste forbandede individ på denne planet: Vi har behov for dem! De har et formål med at eksistere, fordi de kan blive mere produktive, og når de bliver mere produktive, så bliver deres børn mere produktive og så fremdeles; menneskehedens evne til at håndtere disse

problemer øges.”

I løbet af det næste årti bør Ukraine sigte mod at få 10 millioner arbejdere tilbage i arbejdsstyrken, herunder 4 millioner flere industriarbejdere, og af dem bør der være en stigning på 2 millioner arbejdere i fremstillingsindustrien.

I 2019 havde Ukraine 118.935 fremstillingsvirksomheder, nogle med så få som fem ansatte. I dag er det utvivlsomt langt færre, men Ukraine bør sigte mod at øge dette med ca. 50.000 nye fremstillingsvirksomheder inden 2032 og udvide størrelsen og arbejdsstyrken i eksisterende fremstillingsvirksomheder. Den førende sektor i denne forbindelse bør være maskinværktøjsindustrien, og der bør bringes mestermekanikere fra Kina, Tyskland, Italien og Schweiz til at arbejde sammen med ukrainske værktøjsmaskineksperter for at uddanne en ny generation af værktøjsmaskinarbejdere.

Ukraine har en officiel ungdomsarbejdsløshedsprocent, der svinger mellem 15 % og 22 %, selv om den reelle arbejdsløshedsprocent angiveligt er meget højere. Ukraine bør oprette et civilt bevarelseskors efter samme model, som det USA's præsident Franklin Roosevelt oprettede i USA i marts 1933 for at ansætte og uddanne arbejdsløse unge. Det ukrainske kors bør fokusere på lægeligt og hospitalsmæssigt hjælpearbejde og endog støttefunktioner i forbindelse med opbygning af hospitaler og anden infrastruktur, sammen med uddannelseskurser, der gives om aftenen, som en del af et verdenssundhedssystem efter de retningslinjer, som Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche har foreslået.

For det andet skal Ukraine genopbygge mange af sine byer og genopbygge og modernisere sit industribælte. En betydelig del af områdets industri er koncentreret i to store regioner: Dnipropetrovsk-regionen i den sydøstlige del af landet og D.P.R. i den østlige del, som hver især havde frembragt omkring 17 % af Ukraines industriproduktion før krigen.

D.P.R. koncentrerer sig overvejende om stålproduktion, kemisk industri og kulminedrift. Det har også videnskabelige centre. Det er vigtigt, at Donetsk by og Mariupol udgør to ender af en enkelt industrikorridor med industrivirksomheder. I Mariupol ejer selskabet Metinvest, der kontrolleres af milliardøren Rinat Akhmetov, to store stålværker samt andre anlæg, der tilsammen angiveligt beskæftiger 40.000 mennesker. Den demokratiske Folkerepublik er blevet negativt påvirket af faldet i kulproduktionen. I 2013 producerede Ukraine 84 mio. tons kul. Sidste år var tallet nede på 29 mio. tons, hvilket er et brat fald på to tredjedele. En stor del af områdets miner er placeret i Donbas-regionen. Flere af D.P.R.'s kulminer er blevet oversvømmet af voldsomme regnskyl i de sidste par år og gjort ubrugelige, og centralregeringen i Kyiv har ikke gjort meget for at hjælpe. Dette har skadet Ukraines stålproduktion. De britiske royales hellige "Great Reset"-korstog mod kul skader Ukraine yderligere.

Dnipropetrovsk-regionen, der er et center for sværindustri, er kendetegnet ved mange anlæg, der producerer en bred vifte af industri- og kapitalgoder, herunder støbejern, valset metal, rør, maskiner, maskiner, mineudstyr, landbrugsudstyr, traktorer, sporvogne, køleskabe og fødevarerforarbejdning.

Flere store mineselskaber er beliggende i Kryvyi Rih, den længste by i Europa, som ligger i Dnipro-regionen. ArcelorMittal, den største stålproducent i Ukraine med en årlig produktion på mellem 4 og 6 millioner tons, er beliggende i Kryvyi Rih. Juzhmash og Juzanoye, to store statsejede virksomheder, som var kernen i Sovjetunionens forsvars- og rumfartsproduktion, ligger også i Dnipro-regionen.

I disse to industricentre, som tilsammen producerede mere end en tredjedel af Ukraines industriproduktion, er en del af fabriksudstyret nedslidt – nogle stammer fra den midterste del af Sovjettiden – og en del af infrastrukturen er utilstrækkelig. Deres opretholdelse vil kræve betydelige

kapitalinvesteringer i teknologisk opgradering og modernisering af kapitalgoder og anlæg samt opførelse af mange nye fabrikker. Dette bør være en fælles indsats i form af en Marshallplan-lignende indsats fra industrinationerne i Vest og Øst, ikke ulig det der var nødvendigt for at hjælpe med at genopbygge Tyskland efter Anden Verdenskrig.

For det tredje, jernbaner. Den vedlagte figur med titlen "Railroad and Road Corridors Across Eurasia", som først blev vist i Schiller Instituttets rapport "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge", bind II, viser Ukraines fysiske centrale placering i forhold til World Land-Bridge. I øjeblikket går 80-90 % af den godstrafik, der transporteres fra Asien til Europa, gennem jernbanelinjerne i den nordlige korridor, som går gennem Rusland, og som er blevet bragt næsten til standsning på grund af sanktionerne.

[[Indsæt MAP på s. 108 i SI specialrapport]]

En del af Ukraines jernbanenet er forældet og har et stort behov for genoplivning. Halvdelen af dets 21.640 kilometer (13.447 miles) er elektrificeret, men det kan ikke håndtere højhastighedstrafik undtagen på nogle få strækninger. I 2021 underskrev Krzaliznytsia, de ukrainske jernbaner, imidlertid en aftale med det italienske jernbaneselskab Ferrovie dello Stato Italiane om at gennemføre en forundersøgelse af muligheden for at indføre højhastighedstogtrafik i Ukraine. Centralt i forslaget er opførelsen af en højhastighedsjernbanelinje fra Odessa til Kyiv til Lviv, en afstand på 790 km (489 miles). Denne højhastighedsrute skal udvides til at forbinde det vestlige Ukraine (hvor Kyiv og Odessa ligger) med Dnipro og D.P.R. i øst. Systemet omfatter passagertransport, men det bør udvides til også at befordre gods. Kineserne, der er verdens førende aktør inden for jernbanebyggeri, er også interesseret i at bygge højhastighedstog i Ukraine.

En jernbanelinje med højhastighedstog til transport af

passagerer og gods gennem Ukraine ville kræve ca. 10.000 km nye strækninger (6.200 miles).

For det fjerde har Ukraine en meget fremtrædende og kompetent rumfartsindustri, som er forankret i det Kyiv-baserede Antonov Aeronautics og virksomhederne Juzhmash og Juzhnoye. Både Juzhmash og Juzhnoye har hovedkvarter i den sydøstlige ukrainske by Dnipro i Dnipropetrovsk-regionen, der er døbt "Rocket City" efter sin rumindustri. I sovjettiden fungerede Dnipro som et af de vigtigste centre for rum-, atom- og militærindustrien og spillede en afgørende rolle i udviklingen og fremstillingen af ballistiske missiler til U.S.S.R. Et af de kraftigste interkontinentale ballistiske missiler (ICBM'er), der blev anvendt under Den kolde Krig, var R-36, som senere blev et forbillede for Tsyklon-familien af løfteraketter. Både R-36 og Tsyklon blev designet af Juzhnoye og fremstillet af Juzhmash.

Vejen ud af den militære produktion var rumfartsindustrien. Begge virksomheder blev rygraden i landets rumindustri og byggede over 100 løfteraketter om året. I Vesten fik de opmærksomhed for at designe og fremstille de første trin til Antares-raketten, som opsendte Northrop Grumman Cygnus-lastbilen til den internationale rumstation. Og Juzhnoye fremstiller også motorer til Europas Vega-raketter.

Ud over rumfartøjer og raketter fremstiller Juzhmash også landingsgear, støbegods, smedegods, traktorer, værktøj og industriprodukter. Disse virksomheder og andre af Ukraines forsknings- og produktionsfaciliteter råder over gigantiske hangarer og komplekse testsystemer, der repræsenterer investeringer i milliarder af dollars.

Antonov Aeronautics fremstiller især tunge militære og kommercielle transportkøretøjer samt passagerfly og er også førende på verdensplan inden for lufttransport af rumkomponenter og fragtrelaterede satellittransporter. I 2016 blev det lagt ind i det nyoprettede Ukrainian Aircraft

Corporation.

Juzmash, Juzhnoye og Antonov beskæftiger tilsammen 40.000 medarbejdere, hvoraf mange er ingeniører, rumforskere osv. De og deres komplekse enheder, udgør en ægte perle, ikke kun for rumforskning, men for deres bredere kapacitet, hvoraf en del kunne producere nye produkter såsom laserværktøjsmaskiner og mange andre avancerede maskiner, som Ukraine og andre nationer vil få brug for.

For det femte er Ukraines rige sorte muld en velsignelse for menneskeheden. Ukraine er en af verdens største korneksportører og eksporterer ifølge USA's landbrugsministeriums prognose fra marts 2022, for perioden 2021/22, 20 mio. tons hvede, 27 mio. tons majs og 6 mio. tons byg. Landet er verdens største producent af solsikkefrø og en af verdens syv største producenter af kartofler, tørrede ærter, gulerødder, agurker, græskar, kål, raps, sukkerroer osv. Med de rette internationale ordninger kunne det brødføde en del af Afrika.

For det sjette kræver alle disse projekter en enorm mængde støtte. Den økonomiske politik i Ukraine, der er dikteret af IMF, London og Wall Street, må ophæves fuldstændigt og omgående. Den har medført ødelæggelse, plyndring, sult og sygdom for det ukrainske folk fra 1991 til i dag.

Kreditbehovet for det ovenfor beskrevne program for Ukraines genopbygning vil med lethed beløbe sig til mellem en halv og en billion dollars. Det kan ikke opnås gennem IMF-City of Londons spekulative globale monetære kasino-system. Ukraine bør anvende Glass/Steagall-loven for at sætte sit finansielle system under øjeblikkelig konkursreorganisering og oprette en Hamiltonisk nationalbank som erstatning for centralbanken for at udstede de nødvendige mængder af målrettede kreditter til den produktive del af økonomien.

Alle disse foranstaltninger vil blive gennemført, som vi

skitserede i det indledende afsnit af dette dokument, inden for rammerne af et nyt globalt kreditsystem, som sammen med Bælte- og Vej-Initiativet vil skabe en revolution i global udvikling.

The following excerpt is taken from Lyndon LaRouche's January 12, 2004 essay, "On the Subject of Tariffs and Trade."

Now, the world's present, floating-exchange-rate monetary-financial system is hopelessly bankrupt. It must be placed into governments-controlled receivership for necessary forms of administration and reorganization. Virtually none of the leading banking institutions of western Europe and the Americas (among other cases) are not implicitly bankrupt presently. Therefore, the first, most immediate objective of intervention by sovereign governments must be stability of the normal functions of society; the second, short- to medium-term objective, must be an increase in productive employment to levels sufficient to bring current accounts of nations into balance; the third objective must be the negotiation of a nested array of long-term sets of protectionist treaty-agreements on credit, tariffs, and trade among a set of leading nations. The latter agreements should range from one to two generations: corresponding to capital cycles of from twenty-five to fifty years.

The possibility of a recovery from the condition presently bequeathed to us by the combination of the floating-exchange-rate IMF system and the wildly aberrant behavior of central banking systems of nations, depends upon a massive supplement of long-term credit for capital formation, with initial emphasis on capital formation in basic economic infrastructure. To sustain such a program of expansion over two generations, as we must, requires a system in which fundamental borrowing costs must be no higher than between 1-2% simple-interest rates. This can be achieved only under conditions defined by a fixed-exchange-rate monetary-financial system. Therefore, this means a 'gold reserve system,' but not

a revival of a British-style (or looney Ezra Pound's) 'honest money' sort of gold standard system. This also means a system of long-term trade and tariff agreements among nations, to an effect consistent with such goals as long-term growth of capital formation.

Download (PDF, Unknown)

Schiller Instituttet i Danmark annoncerer sin videokonference den 9. april ved DEO's online Ukraine-debatmøde

KØBENHAVN, 29. marts – I dag afholdt DEO (Demokrati i Europa Oplysningsforbundet), en online briefing "Ukraine og den nye virkelighed i EU". Der var 90 online-deltagere, og mødet vil blive arkiveret.

Under diskussionen stillede et medlem af Schiller Instituttet det sidste spørgsmål, som bl.a. omfattede en annoncering af Schiller Instituttets kommende videokonference.

Spørgsmålet gik på, at der ud over krigen mellem Rusland og Ukraine er fare for optrapning til endog atomkrig. "Der er sket et skred væk fra ingen første brug af atomvåben, og USA og Rusland taler nu om, under hvilke omstændigheder atomvåben kunne anvendes. Vi må lave en plan for, hvordan vi kan undgå fremtidige krige.

Schiller Instituttet har foreslået en international konference for at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer med den Westfalske Fred som model. Vi afholder en videokonference om dette den 9. april kl. 15 eller senere. Hvad mener I om dette?"

Chefanalytiker i DEO Rasmus Nørlem Sørensen sagde, at han ville forsøge at svare på, hvordan man kan forhindre en atomkrig i den korte tid, der er tilbage. Han sagde, at siden Trump er nedrustning brudt sammen. Der er stadig NATO-diskussioner om konflikter, hvor atomvåben kan bruges som en sidste udvej. Russerne har nedjusteret, hvornår de er parate til at bruge atomvåben, men har sagt at de kun ville bruge atomvåben, hvis den russiske stat bliver truet. Kina har atomvåben som et valg i deres konfliktspor.

For at undgå atomkrig vil det kræve en ny international ramme, som SI-repræsentanten sagde, med nedrustning og forudsigelighed med hensyn til røde linjer. Et stort problem er, at der ikke er nogen kanaler åbne til Rusland lige nu.

Link til mødet: https://www.youtube.com/watch?v=6gfkhufo_bM

Spørgsmål ved 54:20

Kina fremmer paradigme for udvikling i Centralasien; NATO-blok beordrer yderligere

sanktioner og mere krig

Den 24. marts 2021 (EIRNS) – Tidligt i dag i Kabul aflagde Kinas udenrigsminister, Wang Yi, et overraskende besøg for at mødes med Taliban-regeringsledere og diskutere Bælte- og Vej-Initiativet, navnlig forbindelsen mellem Afghanistan og CPEC (China Pakistan Economic Corridor). I næste uge vil Beijing være vært for Afghanistan og dets nabolande på et tredje regionalt møde om fremme af mulighederne for at skabe forbindelser, med henblik på stabilitet i Afghanistan og udvikling i hele Centralasien. Det indebærer en økonomisk aktivitet til gensidig fordel for alle nationer, hvilket er det princip, der nu er et desperat behov for på verdensplan.

I modsætning hertil mødtes adskillige af statslederne fra de store vestlige nationer i dag personligt i Bruxelles på en række af tre hastemøder – NATO med 30 nationer, landene i G7 og EU med 27 nationer – og fremkom udelukkende med tilsagn om mere oprustning i Østeuropa, flere beskyldninger mod Rusland, trusler mod Kina om at afstå fra at alliere sig med Rusland samt vrangforestillinger om den europæiske økonomi og verdensøkonomien.

“Hvad foregår der i deres hoveder?” var reaktionen fra Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, i dag, da hun indledte den ugentlige webcast. Hun henviste specifikt til den farligste af alle de vrangforestillinger, der indgik i dagens mislykkede krisemøder, nemlig at en atomkrig nu er på dagsordenen som en mulig “eventualitet” ifølge topledere i Vesten.

At stoppe dette og gøre plads til en ny verdensarkitektur for sikkerhed og udvikling er fokus for Schiller Instituttets internationale konference den 9. april, ligeledes en global underskriftsindsamling.

[https://schillerinstitute.nationbuilder.com/convoke_an_intern

ational_conference_to_establish_a_new_security_and_development_architecture_for_all_nations]

[https://schillerinstitute.nationbuilder.com/for_a_conference_to_establish_a_new_security_and_development_architecture_for_all_nations]

Selv uden atomar udslettelse er der risiko for, at vi vil blive ramt af hungersnød i verden, hvis vi lader de fremprovokerede stridigheder og det økonomiske sammenbrud udvikle sig til mere kaos og lidelse. Allerede før pandemien manglede mere end 800 millioner mennesker i 2019 tilstrækkelig ernæring, og 125 millioner af dem var i ekstreme sultfaser. Siden da, med hyperinflationen og nu konsekvenserne af den fremprovokerede Ukraine-krise og sanktioner, er fødevarekrisen og forstyrrelser i landbruget blevet forværret til den realistiske udsigt til en milliard mennesker, der lider af mangel på fødevarer, og 400 millioner i ekstrem nød.

Denne katastrofe er udelukkende en menneskeskabt katastrofe, og mange nationer er parate til at sætte sig op imod den afpresning og tyrannisering, som tvang dem til at følge de aksiomer, der i første omgang forårsagede det økonomiske sammenbrud. Hvem ønsker at lade sit folk sulte for "friheden" i NATO's "regelbaserede" verdensorden?

I dag fandt der en afstemning sted i FN's Generalforsamling om støtte til humanitær bistand i Ukraine, men især om at fordømme Rusland. Endnu en gang, som det skete den 2. marts i en afstemning i FN's Generalforsamling, undlod et betydeligt antal nationer at stemme – 38 denne gang (35 den 2. marts) – i stedet for at indordne sig under det globale NATO's kommandoer.

Den russiske udenrigsminister, Sergej Lavrov sagde i går i en tale til Moskvas Center for internationalt Diplomati, hvor han kommenterede de hidtil usete sanktioner mod Rusland og NATO's deployering: "Det handler om at fjerne forhindringen i form af

Rusland på vejen til opbygningen af en unipolær verden... Det handler ikke om Ukraine, det handler om en verdensorden, hvor USA ønsker at være den eneste suveræne og dominerende...”

Mobilisér for Schiller Instituttets underskriftsindsamling og konference for at skabe en ny verdensorden for fred og udvikling for alle.

**Mens Biden tager til Europa,
er spørgsmålet: “Hvad foregår
der i deres hoveder?”**

**Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga
Zepp-LaRouche**

Da Biden i går rejste til Europa for at mødes med “allierede” ledere i NATO, G7 og EU, var der talrige erklæringer fra amerikanske embedsmænd, herunder Biden, der bebudede en optrapning mod Rusland. Med udtalelser om russiske “krigsforbrydelser” og atomkrig som en “mulig eventualitet” afspejler det, bemærkede Zepp-LaRouche i dag, “nul kapacitet” til at gennemtænke den strategiske krise.

Zepp-LaRouche imødegik den ensartede fortælling, der dominerer Vesten, ved at identificere målet for denne sprogbrug som værende et regimeskifte mod Putin – men med hvilket formål? Som følge af optrapningen af sanktionerne anslås det nu, at

fødevareremangel snart vil true 1 milliard mennesker – Hvem begår egentlig krigsforbrydelser og krænker menneskerettighederne?

Hun diskuterede det ironiske i, at diskussionen om atomkrig bryder ud på 39-årsdagen for Ronald Reagans promovering af Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), som hendes mand, Lyndon LaRouche, havde været en af de førende arkitekter bag. LaRouches idé, som var kernen i Reagans forslag, var ikke blot en militærpolitik til forsvar mod atomkrig, men en økonomisk tilgang med deling af de mest avancerede teknologier til gavn for alle nationer. Denne idé er i centrum for Schiller Instituttets kommende videokonference om skabelse af en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal erstatte det neokonservative, neoliberale system, der er ved at falde sammen i dag.

NATO og EU er ved at “selv-sanktionere” et økonomisk sammenbrud

Den 21. marts (EIRNS)-Støttet af mange tusinder verden over, vil Schiller Instituttets opfordring til en konference for at designe en ny strategisk og økonomisk udviklingsarkitektur mod denne krise, sætte instituttet i stand til at organisere en international konference den 9. april på det fornødne niveau. Den alvorlige krise, åbner for første gang i årtier, øjnene hos mange mennesker i verden for principperne i Lyndon LaRouches “Fire økonomiske love” og hans design for et nyt Bretton Woods-kreditsystem; det er den eneste vej tilbage til varig fred gennem økonomisk udvikling af alle nationer.

NATO-landenes uhørte monstrøse økonomiske sanktioner og finansielle konfiskationer, tvinger forsætligt verden mod to blokke; medierne i de nævnte lande, fremstiller Rusland som værende økonomisk, permanent tilintetgjort, uden at Kina og Indien er i stand til at hjælpe det tilstrækkeligt. De hævder, at de eurasiske udviklingskorridorer i Bælte- og Vej-Initiativet er blevet undermineret.

Men det voksende antal tænkende mennesker, der har lært eller fulgt Lyndon LaRouches økonomiske principper, ved, at denne fjernelse fra dollar-euro-finansieringen kan katalysere et nyt kreditsystem baseret på guldreserver. Det vil, hvis det opstår, være centreret i disse eurasiske magter, men åbent for USA og Europa, ligesom Bælte- og Vej udviklingsprojekterne har været det. Det kunne anvende disse magters store produktive kræfter, som NATO-landene nu forsøger at " afskærme" og ødelægge med sanktioner, til at lede et globalt økonomisk opsving. Fra denne frygtelige krig kunne der komme en fred, der er rodfæstet i de fremtidige fordele, som denne kredit- og valuta aftale, der vil bringe alle nationer økonomisk udvikling. Dette er formålet med Schiller Instituttets underskriftindsamling og konference.

En artikel fra i dag i "Markets Insider's Oil & Commodities News", rapporterer at den russiske olieeksport er faldet med ca. 1 mio. tønder pr. dag siden slutningen af februar, på grund af et større fald i eksporten til Europa på ca. 1,5 mio. tønder pr. dag. Det betyder, at omkring en tredjedel af den europæiske import fra Rusland er stoppet; situationen med Europas naturgas import er tilsvarende. "Oil & Commodities News" citerer en " ledende råvarestrateg" fra Morgan Stanley for, at selv om olieeksport fra Rusland formelt set ikke er omfattet af NATO-landenes økonomiske krigssanktioner, så "selv-sanktionerer" et stort antal europæiske virksomheder og afstår fra at købe olie eller naturgas fra Rusland – da USA har udstedt et forbud mod det.

Denne ekspert forudser, at prisen pr. tønde olie vil forblive

på 120 \$ "eller den kan øges" i 12-18 måneder. Knap en måned med olie, gas, metaller, gødning og fødevarer, der er steget i pris, oven i den galopperende inflation, der var i gang forinden, har været tilstrækkeligt til at sænke transporten, presse landbrugets udbytter ned, udløse strejker, trække al likviditet ud af råvaremarkederne og udløse mangelsituationer af alle slags. Bloomberg News bragte overskriften den 18. marts: "Verdens største råvaremarkeder er begyndt at bryde sammen".

Der findes endda en makaber Wall Street-eufemisme for denne dybe sparepolitik: "ødelæggelse af efterspørgsel". Men det er millioner af menneskers arbejdsliv i Europa, USA og mange udviklingslande, der bliver ødelagt.

Et typisk eksempel: Det Internationale Energiagentur (IEA) udsendte et skøn den 18. marts, at olie markederne ville falde med 3 millioner tønder pr. dag i 2022, efter at de allerede har reduceret deres produktion med 9 millioner tønder pr. dag i de sidste to år. Men sammen med denne vurdering kom IEA's liste over anbefalede nedskæringer i bilkørsel, opvarmning, flyvning, fortæring osv., som angiveligt kunne "spare" lige præcis 3 millioner tønder pr. dag året rundt, overvejende i USA og Europa. Denne dybe nedskæring – "selv-sanktionering" – er netop det, der hele tiden var hensigten med den grønne New Deal. Wall Street og City of Londons Great Reset /store nulstilling – har altid anset det for nødvendigt at "knuse" modstandernationerne Rusland og Kina for at gennemtvinge denne nedskæringspolitik.

Det utilsigtede resultat kan blive, at de store eurasiske nationer, uanset de er blevet sat tilbage af krigen og NATO-landenes altomfattende finansielle krigsførelse, bliver enige om et nyt penge- og kreditsystem og restitueres markant – mens de transatlantiske nationers økonomier kollapser i hyperinflation og et finansielt krak, samtidig med at deres militærbudgetter vokser i vejret!

At undgå dette, er ligeledes opgaven for Schiller Instituttets unikke internationale andragende og dets kommende konference, som anviser en ny strategisk og økonomisk arkitektur til gavn for alle nationers strategiske interesser og økonomiske udvikling.

Indsat billede: Pexels

Kan City of London og Wall Street vinde den økonomiske verdenskrig, som de har startet?

Den 16. marts (EIRNS)-Lyndon LaRouche udtalte engang: Mine fjender kan ikke besejre mig, fordi jeg aldrig holder op med at kæmpe. Det er tilrådeligt at overveje spørgsmålet i ovenstående overskrift ud fra dette centrale synspunkt.

I løbet af de sidste 24-48 timer forsøgte briterne at optrappe deres verdenskrig på både den økonomiske og den militære front. Den 16. marts var dagen, hvor en rentebetaling på 117 millioner dollars, på udenlandsk ejede russiske statsobligationer forfaldt – den første af disse betalinger, siden USA og NATO indførte ekstreme sanktioner mod Rusland, herunder tyveri (“indefrysning”) af omkring 300 milliarder dollars i russiske aktiver i amerikanske banker. Den russiske regering beordrede med al rimelighed, at rentebetalingen skulle ske i rubler, hvilket betød, at bolden nu lå hos USA for at frigøre nogle af de stjalne penge, så disse rubler kunne konverteres til dollars og andre hårde valutaer. I

sidste ende blev disse aktiver ikke frigivet, og der indledes nu en 30-dages frist, hvorefter Rusland formodentlig vil blive erklæret i formel betalingsstandsning. Formålet hermed er at garantere, – som den blodtørstige London Guardian meddelte, – at “et fuldstændigt sammenbrud er næsten uundgåeligt” i Rusland.

Men det er ikke alle i det britiske etablissement, der er helt så fortrøstningsfulde med hensyn til deres fremgangsmåde. Nogle er bekymrede for, at deres krig mod Rusland kan forårsage et sammenbrud af hele det transatlantiske finanssystem. Andre blandt dem ser håndskriften på væggen mere klart, og de forstår, at dette sammenbrud er uundgåeligt, men de er desperate ved udsigten til, at deres system vil kollapse, inden Rusland og Kina kan blive tvunget til underkastelse og overgivelse. Financial Times advarede sine læsere: “Gør dig ingen illusioner. Russerne vil ikke være de eneste, der kommer til at blive ramt af de russiske sanktioner. Verden bør huske Lehman, og forberede sig på et globalt finansielt og økonomisk chok.”

R.T. rapporterede også, at de brændte jords sanktioner allerede var ved at forstyrre de vigtige Bælte- og- Vej jernbaneruter mellem Kina og Europa – et centralt britisk mål – men at dette også har en uoprettelig effekt på selve Vesten og kan udløse “et jordskælv som aldrig før oplevet”, hvorefter “den globale udveksling af varer og tjenesteydelser aldrig vil blive den samme igen”.

På den politisk-militære front talte Ukraines præsident Volodymyr Zelensky til en fælles samling i den amerikanske Kongres – efter at have gjort det tilsvarende med det britiske Underhus den 8. marts og det canadiske Parlament den 15. marts – og han gjorde alt, hvad der stod i hans magt, for at få USA til at kaste sig hovedkulds ud i en direkte konfrontation med Rusland. Zelensky sagde, at han helst ønskede, at Ukraine fik lov til at blive medlem af NATO (og dermed blive beskyttet af NATO’s artikel 5-klausul), men i mangel heraf, opfordrede han

til oprettelsen af “en alliance af ansvarlige lande, der vil have styrke og evne til straks at stoppe konflikter og yde al nødvendig bistand inden for 24 timer” – med andre ord, NATO uden NATO. Han anmodede også USA om, at oprette en flyveforbudszone over Ukraine – “det ville udgøre en krigshandling mod Rusland”, advarede EU’s øverste general, Claudio Graziano – men hvis det ikke lykkedes, krævede han en stor stigning i avanceret militær bistand fra Vesten.

Kort efter at Zelensky havde afsluttet sin tale, gav præsident Biden tilsagn om at forpligte sig, ved at annoncere en ny hjælpepakke på 800 millioner dollars til Ukraine.

Efterhånden som farerne eskaleres på alle fronter, hæves flere og flere stemmer rundt om i verden i et forsøg på at stoppe dommedagsuret, før det slår midnat. Mange er velmenende og indsigtsfulde og er med til at mobilisere politiske kræfter til denne opgave. Men ingen af dem tager fat på den underliggende årsag til krisen – sammenbruddet af hele det transatlantiske system – og slet ikke på en programmæssig økonomisk-politisk løsning. Det er en kendsgerning, at fred kun kan opnås ved en gennemgribende omstrukturering af det globale økonomiske system, og det er ligeledes en kendsgerning, at det omfattende værk, som Lyndon LaRouche har udarbejdet om dette emne, er den eneste tilgængelige løsning.

Alle disse stemmer og tusindvis af andre, bør tilslutte sig Schiller Instituttets opfordring til en konference om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der bygger på LaRouches fire love for varig økonomisk overlevelse.

Udvalgt billede: Karolina Grabowska, Pexels

FN-agenturer advarer om, at Yemen står over for en ”decideret katastrofe” med hungersnød og sult

Den 15. marts 2022 (EIRNS) – Som svar på den netop offentliggjorte “Integrated Phase Classification” (IPC)-rapport om Yemen, advarede en gruppe FN-agenturer – blandt andet Verdensfødevareprogrammet, Fødevarer- og Landbrugsorganisationen og UNICEF – i en pressemeddelelse den 14. marts om, at: “i dag befinder mere end 17,4 millioner yemenitter sig i mindst fase 3, ‘alvorligt’ akut trin, for underernæring; yderligere 1,6 millioner forventes at opleve akut sult i de kommende måneder, hvilket vil bringe det samlede antal personer med akutte behov op på 7,3 millioner ved årets udgang.”

Artiklen, der har overskriften “Yemen står over for en decideret katastrofe på grund af tiltagende sult”, advarer om, at humanitære organisationer er yderst bekymrede over sandsynligheden for, at antallet af mennesker, der oplever “katastrofal” sult – eller hungersnød – vil femdobles fra 31.000 nu til 161.000 den 31. december. I en artikel i “Common Dreams” den 14. marts tilføjes det, at der er 2,2 millioner børn, der er akut underernærede, hvoraf 538.000 er alvorligt underernærede. Desuden lider 1,3 millioner gravide og ammende kvinder også af akut underernæring.

David Beasley, administrerende direktør for FN’s Verdensfødevareprogram, udtalte, at “disse rystende tal bekræfter, at vi er på vej mod en katastrofe i Yemen, og vi har næsten ikke mere tid til at undgå den. Medmindre vi straks modtager nye betydelige midler, vil der opstå omfattende sult og hungersnød. Men hvis vi handler nu, er der stadig en chance

for at afværge den overhængende katastrofe og redde millioner af mennesker.” Han har påpeget, at det stærkt fødevareimportafhængige Yemen importerer 30 % af sin hvede fra Ukraine, og at krigen i dette land vil påvirke landets evne til at eksportere til Yemen og kan bringe den globale sultkrise “til et niveau, der overgår alt, hvad vi har set før”. Han udtrykte frygt for, at de underernærede børn i Yemen “er blevet glemt af verden”.

Den 16. marts afholder FN et møde på højt niveau om den humanitære krise i Yemen, som Sverige og Schweiz er medsponsor af.

<https://news.un.org/en/story/2022/03/1113852>

Udvalgt billede: Mohammad Hadi, Pexels

Nu er det tid til LaRouches planer for en ny økonomisk arkitektur

Den 13. marts (EIRNS) – Udviklingen i 2022 til dato har gjort det helt klart, at Lyndon LaRouches forudsigelser gennem det sidste halve århundrede om det uundgåelige sammenbrud af det finansielle system med flydende valutakurser efter Bretton Woods var overvældende præcise. Verdens produktion af fysiske økonomiske nødvendigheder er styrtdykket; hyperinflation af finansielle enheder, har udløst kraftigt stigende priser på forbrugs- og produktionsvarer, hvilket har gjort dem utilgængelige for de fleste; handelskrig under dække af

sanktioner er brudt ud på verdensplan; og pandemier af hedengangne og nye sygdomme har allerede taget livet, direkte og indirekte, af mellem 6 og 18 millioner mennesker.

De politiske ledere og massemedierne i Vesten giver Vladimir Putin skylden for alt dette – og mere til. Men den egentlige, underliggende årsag er det årtier lange styrtdyk i menneskehedens potentielle relative befolkningstæthed, som helhed, som en konsekvens af den nedskæringspolitik, som City of London og Wall Street har dikteret. Den mekanisme, hvormed denne politik i dag føres til sin fuldbyrkelse, er en radikal afkobling af verdensøkonomien i to blokke – en militariseret NATO- $\$$ -blok og Bælte- og Vej-blokken – der begge forventes at blive tvunget ud i et inferno af affolkning og krig.

Det er nu på tide, at Lyndon LaRouches målrettede løsning på denne krise også bliver indlysende klar, og at der handles derefter, over hele jorden, mens der stadig er tid til det. I modsætning til Londons malthusianske afkobling af verdens fysiske økonomi, skal verdens nationer i stedet samles om et program for økonomisk vækst og sikkerhed for alle og enhver...

Vi fremsætter forslaget med følgende uddrag fra Lyndon LaRouches essay af 12. januar 2004, "On the Subject of Tariffs and Trade", og tilbyder det, som en rettesnor for den bredest mulige internationale diskussion, som opfølgning på Schiller Instituttets opfordring til en kommende konference om en ny international arkitektur for sikkerhed og udvikling:

"I dag er verdens nuværende finansielle system med flydende valutakurser håbløst bankerot. Det må sættes under regeringskontrolleret konkursbehandling, med henblik på de nødvendige former for administration og reorganisering. Stort set alle de førende pengeinstitutter i Vesteuropa og Amerika (blandt andre tilfælde) er implicit konkurs i øjeblikket. Derfor må det første og mest umiddelbare mål for suveræne regeringers indgriben være stabilitet i samfundets regulære funktioner; det andet mål på kort til mellemlangt sigt må være

en stigning i den produktive beskæftigelse til et niveau, der er tilstrækkeligt til at bringe nationernes løbende regnskaber i balance; det tredje mål må være forhandling af en række langsigtede beskyttende overenskomster om kredit, told og handel mellem en række førende nationer. Sidstnævnte aftaler bør strække sig over en til to generationer, hvilket svarer til kapitaldannelser på 25-50 år.

“Muligheden for en genopretning fra den tilstand, som vi i øjeblikket er blevet overdraget, af kombinationen af IMF-systemet med flydende valutakurser og den vildt afvigende adfærd i nationernes centralbanksystemer, afhænger af et massivt supplement af langsigtet kredit til kapitalopbygning, med indledende vægt på skabelse af kapital i den grundlæggende økonomiske infrastruktur. For at opretholde et sådant udviklingsprogram over to generationer, som er nødvendigt, kræves der et system, hvor de grundlæggende låneomkostninger ikke må være højere end 1-2% i simpel rente. Dette kan kun opnås under betingelser, der er defineret af et valuta-finanssystem med faste valutakurser. Det betyder derfor et “guld-reservebaseret system”, men ikke en tilbagevenden til et guldbaseret system i stil med det britiske (eller den skøre Ezra Pounds) “ærlige penge”-system. Det betyder også et system af langsigtede handels- og toldaftaler mellem nationer, med en virkning der er i overensstemmelse med målsætninger om langsigtet vækst i kapitaldannelsen.”

Se artiklen

Udvalgt billede: Karolina Grabowska

“Vi må sætte en stopper for den selvdestruktive selvmordspagt”

Den 10. marts (EIRNS) – “I lyset af den eskalerende Ukraine-krise spørger folk rundt om i verden indtrængende sig selv og deres politiske ledere, hvor det hele vil ende. Er denne udvikling på vej mod en meget stor, måske ligefrem termonuklear, global konfrontation? Står vi over for en omvendt, mere farlig Cuba-krise? Vil menneskeheden overhovedet overleve?”

Sådan indledes Schiller Instituttets opfordring til at “indkalde til en international konference for at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer”. I dag vil Schiller Instituttet offentliggøre en liste over betydningsfulde underskrivere af underskriftindsamlingen, og ledende medlemmer af LaRouche-bevægelsen vil gøre den bredt kendt gennem sociale medier og andre kanaler.

Den internationale konference, som der opfordres til, kan ikke kun bestå af de nationer, der allerede er ved at slutte sig sammen om et nyt paradigme for internationale relationer. Uden inddragelse af de førende transatlantiske lande, herunder USA, bliver det umuligt at etablere et nyt system på denne jord.

Årsagerne er økonomiske og strategiske.

Den enorme spekulative finansboble – vurderet til billarder af dollars – og de stigende bjerge af penge fra centralbankerne, der strømmer ind for at holde den flydende, støder mod virkeligheden. Den galoperende inflation, der er forårsaget af pengetrykning, grøn vækst – og menneskefjendtlig politik, bliver lemfældigt tilskrevet Vladimir Putin, ligesom de skyhøje energipriser, mens de vestlige nationer selv forårsager vilkårene for konfliktsituationer og økonomisk

elendighed.

Svaret er en tilgang som i den Westfalske Fred, hvor der skabes en integreret sikkerheds- og udviklingsarkitektur, hvor nationer og enkeltpersoner har den andens interesse som udgangspunkt for deres handlinger. Det er for et sådant nyt paradigme, at især befolkningerne i det transatlantiske område må gøre en indsats for at forhindre, at deres nationer marcherer ind i en strategisk konfrontation, hvor et enkelt forkert træk, en enkelt fejltagelse, kan føre til en kædereaktion, der udløser en atomkrig, som menneskeheden måske aldrig kan genrejses fra.

“Det er på tide, at institutioner og enkeltpersoner fra alle nationer træder frem og slutter sig til mobiliseringen for en international konference for at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer”, konkluderes det i erklæringen.

Hold øje med schillerinstitute.com i løbet af dagen i dag for at se en meddelelse om underskriftsindsamlingen, og om hvad du kan gøre for at realisere denne nye arkitektur.

**“Vi må sætte en stopper for
den selvdestruktive
selvmordspagt”**

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 10. marts 2022

Schiller Instituttets formand, Helga Zepp-LaRouche, kom med en kraftig appel til alle borgere om at gøre fælles sag med hende for at samle tilslutning til en konference, for at etablere en ny strategisk arkitektur, inden de vanvittige krigshøge i det transatlantiske område roder sig ud i en atomkrig.

Hun beskrev den nuværende situation som "forfærdelig ... ude af kontrol", og fastslog at den totale kontrol med medierne har gjort det muligt for regeringerne at sætte økonomierne i en krigstilstand, hvilket truer med at udløse massedød som følge af hungersnød. Den nuværende sanktionsordning mod Afghanistan truer fem millioner børn nu, sagde hun. I stedet for at tage stilling til dette er USA og NATO-magterne i gang med at dæmonisere Putin og knuse Rusland.

Jeg opfordrer jer til at slutte jer til os, sagde hun, for at indkalde til en konference "i ånden fra den Westfalske Fred (1648)" for at skabe en sikkerhedsarkitektur, der tager hensyn til alle nationers og folkeslags behov. Centralt i hendes forslag er at acceptere tilbuddet fra den kinesiske udenrigsminister Wang Yi, som opfordrede til en integration af USA og Europa med Bælte- og Vej-Initiativet.

Den oprindelige Vestfalske Fred omfattede en global finansiel omlægning

PARIS, den 9. marts (EIRNS) – Enhver opmærksom læser af teksterne til Westfalens fredstraktater vil opdage, at dens dybe filosofiske forpligtelse til at favorisere “den andens fordel” som ens egen fordel også omsættes til konkrete handlinger, der lægger grunden til en ny international finansiel og økonomisk struktur. (https://avalon.law.yale.edu/17th_century/westphal.asp)

Artikel 1 angiver den centrale filosofi: “At der skal være en kristen og universel fred og et evigt, sandt og oprigtigt venskab mellem (liste over alle parter, der opgiver at kæmpe)” og “at denne fred og dette venskab skal overholdes og fremmes med en sådan oprigtighed og iver, at hver part skal bestræbe sig på at skaffe den anden part fordel, ære og gavn; at de således fra alle sider, kan se denne fred og dette venskab i Romerriget og Kongeriget Frankrig blomstre, ved at opretholde et godt og trofast naboskab.”

Artikel 2 skitserer derefter den særlige “nulstilling”, som vi har et presserende behov for i dag: “Der skal på den ene side og den anden side, være en evig glemsel, amnesti eller eftergivelse af alt, hvad der er blevet begået siden disse stridigheder begyndte, på hvilket sted eller på hvilken måde fjendtlighederne er blevet udøvet, på en sådan vis, at ingen af dem under noget som helst påskud skal udøve fjendtlige handlinger, nære fjendskab eller forårsage nogen problemer for hinanden; alt, hvad der er sket på den ene og den anden side, såvel før som under krigen, i ord, skrifter og uhyrlige handlinger, i vold, fjendtligheder, skader og udgifter, uden nogen respekt for personer eller ting, skal helt og holdent afskaffes på en sådan måde, at alt, hvad der kan kræves af

eller påberåbes af hinanden på den måde, skal begraves i evig glemsel.”

Da samtlige aktørere i årtier havde slagtet hinanden for at betale deres gæld i form af imperial bytte til bankfolk, der låner ud til alle sider for at holde krigen i gang, omfatter sætningen kategorien “Udgifter”, der skal “begraves i evig glemsel”.

Derefter følger traktaten, som tager mange særlige krav op, og før afvikling af territoriale krav koncentrerer sig om at tage fat på den finansielle ruin, som alle var på vej ned i. Misligholdt og ulovlig gæld og finansielle fordringer, der udtrykkeligt er identificeret som potentielle årsager, der kan give næring til den evige krigsdynamik, bliver sorteret og afviklet, hovedsagelig ved gældseftergivelse (artikel 13 og 35, 37, 38 og 39) eller ved forhandlet omlægning (artikel 48). Artikel 40 præciserer udtrykkeligt, at ærlige lån, der er ydet under krigen “med en god hensigt, som bidrag, for at forhindre større ondskab hos bidragyderne, ikke er omfattet af denne artikel” (og derfor skal indfries).

En artikel om freden i Vestfalien vil blive bragt i næste nummer af Executive Intelligence Review, som vi vil offentliggøre på vores hjemmeside.